

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

Adventszemle

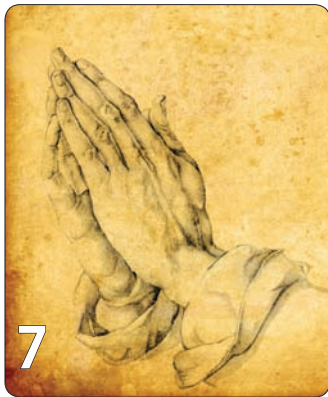

*A közbenjáró
IMA*

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

3 Vezércikk

Virgiliu Peicu

A macedóniai

4 Hírszemle

➤ Világegyház

➤ Romániai egyház

7 Alapcikk

Marius Necula

A közbenjáró ima

12 Könyvajánló

Christian Sălcianu

Tanulmányozási Biblia

13 Igék és jelentésük

Gabriel Işvan

Isten rossz törvényeket is rendelt?

14 Prófétikus idők

Gerhard Padderatz

A pápaság új arca

16 Reflexiók

Wilhelmina Dunbar

Az emberi hang
– Isten értékes ajándéka

18 Riport

Gabriel Brănzan

Felix Jercău

A *Curierul Adventist* fennállásának 100. évfordulója – az ünneplés és odaszentelődés alkalmá

19 Ismerjük meg adventista családunkat

➤ A romani gyülekezet

➤ Macedónia

20 Bibliai prófécia

Laurențiu Moț

A két vacsora

22 Lelki élet

Mezei Áron

Fiú vagy csak haszontalan szolga?

24 Jelenkori történelem

Iosif Suciu

Emlékek a jövőre

26 Archívum

Lucian Cristescu

Cselekedetek 2000

30 Gyermekoldal

Alina Chirileanu

Hithősök

31 Szívtől szívnek

Marius Munteanu

Halálos szeretet

2014. szeptember. A Romániai Hetednapi Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Ioan Câmpian-Tătar, Főszerkesztő Virgiliu Peicu, Iosif Diaconu Tanácsadók Marius Munteanu, Ștefan Tomoiagă, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Aurel Neațu, Iosif Pașca, Georgel Pirlitu, Szász Ernő, Különleges munkatársak Romică Sîrbu, Nelu Burcea, Daniel Chirileanu, Ioan Câmpian-Tătar, Florian Ristea, Fordította Bartha Sándor, Szerkesztette Mezei Áron, Tördelés Szócs Erzsébet, Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107, Tel. 0740-100015 E-mail mezeiaron@yahoo.com, Website www.curieruladventist.ro, Nyomtatás Tipografia Fast Print, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 0020, Fax 021/323 0040

ISSN 1842 - 3361

A macedóniai

„És azon az éjszakán látás jelenék meg Pálnak: egy macedón férfi állt előtte, kérve őt és ezt mondva: jer által Macedóniába, és légy segítségül nekünk!” (Csel 16:9)

A szeptemberi hónap érkezése új missziós év kezdetét és új tervek lefektetését jelenti az egyház számára. Mit jelent ez, és miért vetjük be az egyház legátfogóbb erőforrásait ennek érdekében? Bizonyos alkalmakkor, amikor látjuk Isten gyermekeinek odaadását és lelkesedését a szolgálatban, feltesszük a kérdést, hogy honnan származik az ösztönzés, mi hívja, vonja és mozgósítja őket sokszor egészen a végletekig? A szent történelemből tudjuk, hogy társzi Sault egy mennyei jellegű lelki elhívás térítette le újtjáról, egy segélykérés, egy személy forró, kétségbeesett kiáltása, akit nevezünk most egyszerűen csak „a macedóniai”-nak. A Szentírás szerint ők látomás útján kerültek kapcsolatba, Isten közbenjárása és ereje által. Ki volt a macedóniai?

Az Adventista Bibliakommentár a következőképpen fogalmaz ezzel a bibliaszöveggel kapcsolatban: „Macedónia Görögországtól északra helyezkedik el. Rövid idő alatt lett nagyhatalom Fülöp (Kr. e. 359–336) és Nagy Sándor (Kr. e. 336–323) uralkodása idején. Mégis, Kr. e. 142-ben római provincia lett és Pál koráig volt ez a státusa. Több virágzó nagyvárosában kiterjedt zsidó közösségek éltek, melyek kiváló alapul szolgáltak a keresztény evangelizálás számára. Ez az ember honfitársainak nevében is beszélt. Modernebb szemszögből tekintve a dolgokat, kérését tágabb értelemben is felfoghatjuk, mivel ő Európában élt, és meghívta Pált, hogy az evangélium üzenetét hirdesse ezen a hatalmas földrészen. Ez a történelem egyik leglényegesebb pillanata. Európa jövőjének nagy része Pál válaszára függött. Európa hálás lehet, hogy a bátor apostol nem habozott. Egy egész kontinens intett hívogatón felé.

A macedóniai hívás – azok kiáltása, akik nem ismerik Krisztust – számtalan embert készítetett arra, hogy egy adott pillanatban elhagyják hazájukat és idegen országokba is eljuttassák az evangélium jó hírét. Ott komoly megpróbáltatások és nehézségek árán, magányosan, a halál árnyékában dolgoztak. Ez az önfeláldozó szolgálat erősítette meg az egyházat. Ha a keresztények befog-

ják a fülüket, hogy ne hallják meg a macedóniai hívását, annak lelki elgyengülés lesz a következménye. Lehetséges, hogy a bajban levők nem kérnek segítséget, mert nincsenek tudatában lelki hiányosságaiknak. Ám ezek a hiányosságok szólítják meg a keresztények lelkiismeretét, és ők, Pálhoz hasonlóan sietnek azok megmentésére, akik még nem tudják, hogy elveszettek...” (Adventista Bibliakommentár, online változat: <http://www.adventist.ro/index/materiale-de-studiu/comentarii-biblice.html>).

A következőkben idézni szeretném a híres festőművész, Vincent Van Gogh néhány gondolatát életének abból a szakaszából, amikor Borinage-ban volt prédikátor. Ezeket a szavakat testvérehez intézett egyik levelében fogalmazta meg: „Ezen a héten az Apostolok Cselekedetei 16:9 verséről beszéltem. Törekedtem a macedóniai leírására, aki éhezte és szomjazta az evangélium simogatását és az igaz Isten ismeretét. Azt mondtam, hogy képzeljük el őt egy olyan munkásként, akinek arcáról leolvasható a fájdalom, a szenvedés és a fáradtság. Egy egyszerű munkás, ugyanolyan, mint a többi, de akinek lelke egy örökkévaló táplálék, a mennyei szó után sóvárog. Azt is elmondtam, hogy Jézus Krisztus olyan tanító, Aki képes erre a vigasztalásra, erre a simogatásra, Aki segíteni tud azon a munkáson, aki ilyen nehéz életet él, mert Ő minden fájdalmat ismer. Szüneteseinket is ismeri. Őt az ács fiának nevezték, pedig Isten Fia volt. Harminc évig dolgozott keményen apja szerény ácsműhelyében, hogy alávesse magát Isten akaratának. Isten semmi mást nem kér az embertől, csak azt, hogy Jézus példája szerint éljen és az evangéliumnak köszönhetően tanulja meg, hogy mindig szelíd és alázatos szívűnek kell lennie.” (Borinage, 1878. december 26.)

Kedves olvasó, te hallod a macedóniai hívását?

„Mihelyt pedig a látást látta, azonnal igyekeznék elmenni Macedóniába, megértvén, hogy oda hívott minket az Úr, hogy azoknak prédikáljuk az evangéliomot” (Csel 16:10). ■

Virgiliu Peicu,
a Curierul Adventist
főszerkesztője

■ VILÁGEGYHÁZ

Az Adventista Egyház elnökének üzenete az iraki és szíriai vallási üldözésekkel kapcsolatban

Ted Wilson testvér, a Hetednap Adventista Egyház elnöke kiadott egy közleményt, melyben aggodalmát fejezi ki az iraki és szíriai vallási kisebbségek üldözésével kapcsolatban.

„Szomorúsággal és mély aggodalommal értesültem arról a tragikus helyzetről, hogy Irak és Szíria bizonyos területein több tízezer keresztény és egyéb csoport vált komoly üldözések, megszorítások, gyilkosságok, megfélemlítések és szabadságvesztés áldozatává. Személyes felhívást intézek a világon élő minden hetednap adventistához, hogy imádkozzon a vallásos türelmetlenség ezen áldozataiért. Imádkozzunk ugyanakkor mindazokért a vallásos kisebbségi csoportosulásokért is, akik hitük és meggyőződésük miatt váltak az üldözések célpontjává. Rendkívül fontos, hogy a nemzetközi közösség egységesen lépjen fel a keresztény és más csoportosulásokhoz tartozó hívők üldözésének megakadályozása érdekében,

akik eddig évszázadokon keresztül béke- és szabadságban éltek a Közel-Keleten muzulmán szomszédaikkal. Az Adventista Egyház minden tőle telhetőt megtesz annak érdekében, hogy segítse ennek az új tragédiának, vallási türelmetlenségnek az áldozatait, és komolyan imádkozunk azért, hogy ez a borzalmas helyzet pozitív végkifejlethez jusson. A Szentlélek vigasztalja azokat, akik jelenleg ebben a helyzetben vannak, akiket üldöznek és megölnek ezekben a pillanatokban.”

*Ted N. C. Wilson a Hetednap Adventista Egyház elnöke
Forrás: news.adventist.org*

Egy hollandiai testvérnő a szombat révén menekült meg a halál repülőgépéből .....

Egy hollandiai adventista testvérnő, aki jegyet váltott a július 17-én Ukrajna fölött lelőtt repülőgépre, az utolsó pillanatban változtatta meg helyfoglalását, mert nem kívánt szombaton utazni.

A 67 éves Frieda Souhuwat-Tomasoa július 17-re, csütörtökre foglalt helyet a gépen, hogy sürgősen az indonéziai Ambonba utazhasson, ahol egy fontos konferencián kellett részt vennie. Három nappal az indulás előtt, miközben férjével együtt a reggeli áhítat perceit tartották, rádöbrent, hogy az utazás július 19-én, szombaton érne véget, így neki szombaton kellene utaznia.

A Malaysia Airlines repülőársaság gépét, melyen testvérnőnk utazott volna, 2014. július 17-én, orospárti szakadárrok lötték le Ukrajna légterében. Az Amszterdamból Kuala Lumpurba tartó repülőgépen 298-an utaztak és mindannyian életüket veszítették a katasztrófában.

„Pénteken, amikor értesültem a tragédiáról, azonnal felhívtam telefonon a férjemet és így kiáltottam: Isten hatalmas, és soha nem hagyja el az Ő gyermekeit. A Szentlélek szólt hozzám hétfőn reggel az áhítat alatt és azt mondta: Ha erre a repülőgépre szállsz fel, szombaton is utaznod kell. Ne indulj el” – nyilatkozta Frieda testvérnő.

S ekkor a testvérnő és férje Max, elhatározták, hogy egy nappal korábban, július 16-án indulnak útnak. „Ha csütörtökön indultam volna el, akkor szombaton kellett volna Ambon felé utaznom, és én még soha nem utaztam szombaton” – mondta Frieda.

Ami a lezuhant repülőgéppel történt, mélyen felkavarta és elszomorította a testvérnőt. „Azért vagyok itt, hogy mindenkinek elmondjam, milyen csodálatosan mentette meg Isten az életemet, hogy folytathassam az Ambonban végzett munkát és szolgálatára legyek azok-

nak az embereknek, akiknek ezen a világon segítségre van szükségük” – folytatta bizonyágtevését a testvérnő.

Frieda Souhuwat-Tomasoa testvérnő 20 éves korától tagja a Hetednap Adventista Egyháznak. Gyülekezetvezető Rotterdamban és a Holland Unió Végrehajtó Bizottságának tagja. A közigazgatásban dolgozott, jelenleg nyugdíjas és az UNPO szervezet keretén belül dolgozik, amely a világ különböző területein próbál békés megoldásokat találni a nemzeti és vallási kisebbségek helyzetének rendezésére. Férjével Max-el él együtt, gyermekük nincs.

Forrás: www.adventistreview.org

Az Ebola-vírus első adventista áldozata .....

A Hetednap Adventista Egyház egyik hivatalos képviselője, az Egészségügyi Osztály vezetője felhívást in-

tézt egyházunk minden tagjához és alkalmazottjához, hogy ne utazzanak az Ebola-járványtól tizedelt nyugat-af-

rikai országokba. Ez az üzenet annak a közleménynek a másnapján hangzott el, mely szerint az Egészségügyi Világ-

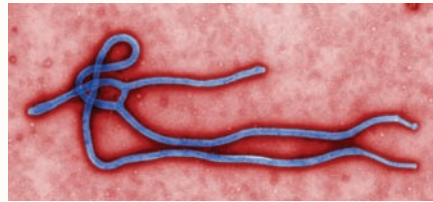
szervezet nemzetközi sürgősségnek nyilvánította az Ebola-járványt.

Dr. Peter Landless azt is kijelentette, hogy az egyház világszéles vezetésének képviselői két nyugat-afrikai adventista kórházzal tartják a kapcsolatot és mindent megtesznek annak érdekében, hogy az egészségügyi személyzetet és a pácienseket megvédjék a vírushajtástól.

A jelenlegi járvány három afrikai országot sújt, több mint 930 ember halálát okozva az elmúlt 6 hónapban. Az elhunytak között van egy adventista testvérnő is, a 27 éves Joenpu Loweal egészségügyi nővér, aki egy libériai kórházban gondozta a betegeket és ott kapta el a vírust.

A divíziók elnökeinek küldött levélben Landless testvér a következőket javasolja:

– Az érintett országok látogatásának kerülése (Libéria, Sierra Leone és Guinea) és más területeken tanúsított óvatosság, ameddig nem érkeznek megerősített hírek a járvány ellenőrzés alatt tartásáról.

– A legérintettebb vidékeken kerülék a nyilvános összejövetelek tartását.

– A személyes találkozók alkalmával az ölelések és a közvetlen érintkezések kerülése.

A két nyugat-afrikai adventista kórház tevékenységét az Adventista Egyház világszervezetének képviselői és a

kaliforniai Adventista Egészségközpont vezetői tartják gondos felügyeletük alatt.

A libériai Cooperben működő adventista kórházat Ebola-mentes intézménynek nyilvánították. A libériai kormány elhatározta, hogy az Ebola-gyanús betegeket irányítsák az állami kórházak felé, ahol felkészültek az ilyen betegek ellátására.

A Generál Konferencia felügyelete alatt működő másik kórház Sierra Leonában található.

„Imáink, gondolataink és támogatásunk azok felé irányul, akik ebben a borzalmas vírushajtásban szenvednek” – jelentette ki Orville Parchment, az Adventista Egyház elnöki tanácsosa.

Az Ebola-vírus viszonylag könnyen terjed. A fertőzöttek 90%-a belehal a betegségbe, mivel még nem létezik hatásos kezelési gyógymód.

Forrás: news.adventist.org

Hat feltétel a Generál Konferencia helyszínének kiválasztására .....

A Hetednapi Adventista Egyház vezetői és az adminisztratív személyzet a Generál Konferencia 60. ülészakára készülődik. Az eseményre a következő évben, július 2–11. között került sor az amerikai San Antonio városában. Az elmúlt időszakban ötévente megrendezett esemény előkészületei egy gyakori és fontos kérdést vetnek fel: a Generál Konferencia ülészakait miért mindig az Amerikai Egyesült Államokban tartják?

A 2015-ös közgyűlésre valóban itt kerül majd sor. Majdnem 2600 szavazójoggal rendelkező küldöttet, valamint látogatók tízezreit várják a Texas állambeli San Antonioba. Az is igaz, hogy ezt az eseményt csak három ízben rendezték meg az Egyesült Államokon kívül: 1975-ben Bécsben (Ausztria), 1995-ben Utrechtben (Hollandia) és 2000-ben Torontóban (Kanada).

A Hetednapi Adventista Egyház Generál Konferenciájának közgyűlése az egyik legnagyobb szabású vallásos esemény. A megrendezés helyszínével kapcsolatos javaslatokat legalább tíz évvel

az esemény előtt szokták beküldeni. A végső döntés a Végrehajtó Bizottság feladata. Ennek a testületnek 330 tagja van, ők a világ minden tájának egyházi vezetői.

George Egwakhe, az Adventista Egyház helyettes pénztárosa és az esemény szervezője egy interjúban foglalta össze, hogy melyek a Végrehajtó Bizottság kérelmei a helyszín megválasztásával kapcsolatban:

1. Egy 70 000 férőhelyes terem. Majdnem 2600 képviselő szólal fel és szavaz különböző kérdésekről minden nap. Estére az összegyűltekek száma lényegesen megsokszorozódik, amikor a 13 divízió mindegyike bemutatja az elmúlt öt év jelentését. A Generál Konferencia közgyűlést általában egy labdarugó- vagy baseball stadionban rendezik. A két szombati istentiszteleten ez a hely zsúfolásig megtelik. Egy ideje szó

van arról is, hogy valamilyen formában csökkentsék a résztvevők számát, s ezzel lehetővé válna az esemény más helyszíneken való megrendezése is. Ez minden valószínűség szerint nem fog bekövetkezni a közeljövőben, mivel a 2020-as ülés színhelye az Amerikai Egyesült Államok Indianapolis nevű városa lesz.

2. Egy találkozási központként használható melléképület. Ez a feltétel is nagymértékben csökkenti a szoba jöhető helyszínek, városok számát. Annak ellenére, hogy számos nagyvárosban

létezik egy körülbelül 70000 férőhelyes stadion, kevés olyan hely van, ahol e mellett egy hatalmas konferencia- és ülésterem is lenne. „Még az Amerikai Egyesült Államokban is kevés város felel meg ennek a követelménynek” – jelentette ki Egwakhe testvér. A munkagyalások mellett a Generál Konferencia közgyűlése világméretű lelki összejöveteleknek ad helyet, valamint egy kiállítás megrendezésére is sor kerül, különböző misszionárius- és evangelizációs standok bemutatásával. A látogatók ezrei naponta új szolgálati módszerekkel, az evangelizálás új formáival és lehetőségeivel ismerkedhetnek meg.

3. Elszállásolási lehetőségek. A résztvevőknek szükségük van elérhető áron szállodai szobákra az ülések színhelyének közelében. Mivel a tíz nap prog-

ramja rendkívül zsúfolt, a küldöttek és a résztvevők nem tölthetik az időt utazással.

4. Utazási költségek. „Az Egyesült Államok felé tartó repülőgépjáratok viszonylag olcsóak, a küldöttek többsége számára az utazás kisebb anyagi megterhelést jelent, mintha a világ más pontjaira utaznának” – tette hozzá Egwakhe testvér. Európa is szóba kerülhetne, azonban itt sem található egyetlen olyan város sem, amely a második feltételnek eleget tenne. Ugyanakkor a közgyűlés szervezőbizottságának tagjai az Egyesült Államokban laktak, ami a résztvevők jelentős hányadának csökkentené az utazási költségeit.

5. Angol nyelven beszélő személyzet. A világszéles Adventista Egyház az

angol nyelvet használja hivatalos nyelvként. Ennek érdekében a tevékenységeken résztvevő személyzetnek kötelező módon beszélnie kell az angol nyelvet.

6. A vízumkérdés. A 2014-es év statisztikai jelentése alapján az Adventista Egyház a világ 215 országában van jelen. Ilyen változatosság mellett figyelembe kell vennünk, hogy a közgyűlés helye minél több ember számára hozzáférhető legyen. „Az Amerikai Egyesült Államok könnyűszerrel ad beutazási vízumot a világ számos nemzete számára” – egészítette ki Egwakhe testvér.

A Generál Konferencia legközelebbi közgyűlésével kapcsolatos adatok megismerése érdekében felkereshető a Hetednap Adventista Egyház internetes oldala, a 2015.gcssession.org.

Forrás: ANN / 2014. augusztus 5.

■ ROMÁNIAI EGYHÁZ

Dokumentumfilm az Adventista Teológiai Intézet történetéről: 90 év 120 percben .....

A romániai Adventista Teológiai Intézet fennállásának 90. évfordulójára készült egy, az intézmény történetét bemutató dokumentumfilm. Az intézmény életének legfontosabb eseményei jelennek meg a filmben, valamint annak az öt helyszínnek (Focșani, Dicsőszentmárton, Méhkert, Bukarest-Labirint és Romulus) a leírása, ahol az iskola a cernicai egyetemi kampusz felépüléséig működött.

Miért Focșani-ban kezdte működését az Adventista Teológiai Intézet? Mit jelentett az Adventista Egyház és a romániai adventista oktatás számára a dicsőszentmártoni időszak? Hogyan épült fel a méhkerti Bibliai Intézet? Miért foglalta le a kommunista rendszer ezt az épületet és miről vallanak azok, akik a visszaszerzésére törekedtek? Milyen nehézségekkel kellett szembenézniük az Adventista Teológiai Intézet diákjainak és tanárjainak a kommunizmus ideje alatt? Miért éppen Cernicát választották az új székhely felépítésének színhelyéül?

Ez csak néhány azon kérdések közül, amelyek válaszra találnak a valóságban és a többi feldolgozott és bemutatott anyagban. A régi fényképek és azon személyek tanúbizonysága, akik átérték az intézet életében bekövetkezett fontosabb változásokat és a legkimagaslóbb eseményeket, vitathatatlan bizonyítékai Isten végtelen szeretetének, amellyel a romániai Adventista Egyház tevékenységét erősítette.

A filmet az Adventista Teológiai Intézet és a Speranța TV készítette. DVD-n is megrendelhető a secretariat@institutadventist.ro címen vagy a 021 369 53 50 és 0744 68 51 23 telefonszámokon, illetve megtekinthető interneten, az Adventista Teológiai Intézet honlapján, www.institutadventist.ro/ita90.

A film elkészítéséhez nagymértékben hozzájárult, hogy az Adventista Teológiai Intézet történetének bizonyos eseményei megerősítenek azon hitünkben és meggyőződésünkben, hogy „nincs miért félnünk a jövőtől, csak akkor, ha elfeledjük azt az utat, amelyen

Isten vezetett bennünket, és azokat a tanításokat, amelyeket eddig kaptunk Tőle” (E. G. White, *Életünk és munkánk*, 196. old.). A hit tapasztalatában a kihívásokkal teli jelen minden esetben egy olyan múltban gyökerezik, amelyből nem hiányoznak a bizonyosságok, és minden nehézség ellenére egy reményteli jövőre épít.

*Emanuel A. Sălăgean
az Adventista Teológiai Intézetet
népszerűsítő iroda vezetője.*

A közbenjáró ima

Hogyan lehet az ima hatékony missziós eszköz

A bukaresti adventista gyülekezetekben körvonalazódott a Peter J. Prime, „Kellemesnek lenni kellemes”¹ című személyes evangelizációs kézikönyv által ihletett missziós stratégia. Lényegében mindennek alapja a közbenjáró ima és a személyes befolyás értéke. A befektetett erőfeszítések megkoronázására 2014. június 28-án, a bukaresti Labirint utca 116. szám alatti gyülekezetben immár második alkalommal tartották meg „A közbenjáró ima ünnepe – Imádkozom érted” napot. A különleges istentiszteleti alkalom Istenhez intézett imákat és dicsőítő énekeket foglalt magában, ugyanakkor tapasztalatok és biznyságtévesek is elhangzottak a közbenjáró ima erejéről. A jelenlevők mellett a nap különleges meghívottja Paolo Benini, az Inter-Európai Divízió Személyes Szolgálat Osztályának elnöke is jelen volt. Ez alkalommal Marius Necula, a Munténiai Egyházterület Személyes Szolgálat Osztályának elnöke kérdéseket intézett vendégünkhöz. Ezt az interjút tárjuk most az Adventszemle olvasói elé.

1. Kérem, mutakozzon be az olvasóknak.

Paolo Benini vagyok, és a Generál Konferencia atlantai közgyűlése óta az Inter-Európai Divízió Szombatskola- Személyes Szolgálat, Sáfárság és Világmisszió Osztályának vezetőjeként tevékenykedem. Harminc évig dolgoztam az Olasz Unió keretén belül különböző gyülekezetekben, de vezetői tisztségben is. A Feleségemmel, Angelával, 3 gyermekünket neveltük fel, és egy gyönyörű kis unokánk is van. Szeretem a munkámat, és hálás vagyok Istennek azért a lehetőségért, hogy Érte és országáért szolgálhatok. Hiszem, hogy Jézus hamarosan visszatér. Szeretném megköszönni a Munténiai Egyházterületnek, hogy abban a kiváltságban részesített, hogy részt vehettem ezen az eseményen, melynek fő témája a lélekmentés szolgálatába állított ima.

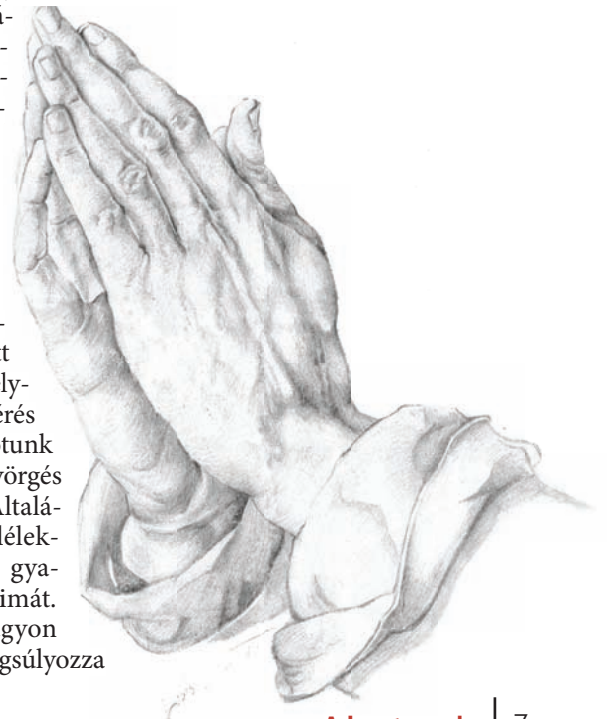
2. A Közbenjáró Ima Ünnepe immár második alkalommal rendeztük meg itt, Bukarestben. Ön is erre az alkalomra érkezett. Ez az esemény

a „Kellemesnek lenni kellemes” elnevezésű program egyik eredménye. Mondana nekünk néhány szót az említett programról?

Ezt a programot 2006-ban fedeztem fel. Ez lényegében a Generál Konferencia egyik kiadványa, egy kis füzetecske, melynek célja, hogy minden tag számára felkínálja saját, személyes hitének egyszerű formában történő megvallását közbenjáró ima által. Már az első olvasáskor rádöbentem, hogy a lélekmentés munkájában mennyire hatékony a közbenjáró ima. Annak ellenére, hogy ez az anyag nem ad mélyebb betekintést az ima teológiájába, felkínálja a misszió és a lélekmentés egy egyszerű és gyakorlati módját, a közbenjáró ima lehetőségét.

3. Szeretnénk többet megtudni a lélekmentés eszközeként szolgáló imáról.

Nem szeretnék most részletes bemutatást tartani az imáról. Sőt, kijelenthetjük, hogy sok esetben a nem keresztény hívők (muzulmánok, buddhisták, hinduk) többet gyakorolják az imádkozást, mint a keresztények. Mi azonban tudjuk, hogy az ima, ahogyan azt a Biblia bemutatja számunkra, sokkal mélyebb jelentőségű, mint bármely más tapasztalat. Így az imát a dicséret, a hálaadás idejének is nevezhetnénk. Az ima többféle vetületét is megtapasztaljuk, mint például: a biznyságtéves ideje, a megtérés ideje, a bűnvallomás ideje. Az imát az odaszentelődés Istennek, a családunkért, vagy mások szükségleteinek kielégítéséért végzett közbenjárás, a nehéz helyzetekben való segítségkérés vagy az egészségi állapotunk megtartásáért való könyörgés idejeként is ismerjük. Általánosságban azonban a lélekmentés érdekében nem gyakoroljuk a közbenjáró imát. Ezt a célt azonban nagyon tisztán és világosan hangsúlyozza

1. Akik szeretnék Peter J. Prime, *Kellemesnek lenni kellemes* című broszúrájának a birtokába jutni, vegyék fel a kapcsolatot a helyi lelkészsel, vagy az egyházterület Szombatskola és Személyes Szolgálat Osztályának a vezetőjével.

a Biblia. Olvashatunk embertársaink megmentéséért szóló imáról, mint például Róm 1:10 versében, ahol Pál apostol az izraeliták megváltásáért esedezik. Jézus arra bátorít, hogy kérjünk Istentől munkásokat (Mt 9:38). Az is feladatunk, hogy imádkozzunk a városokért (Jer 29:7). Végül pedig, imádkoznunk kell minden ember megmentéséért (1Tim 2:1-4). Sajnálatos módon, nagyon ritkán használjuk ilyen céllal az imát.

Ellen White írta: „A hívők miért nem aggódnak mélyebben és komolyabban a Krisztustól távol élőkért? Miért nem gyűlnek össze ketten vagy hárman, hogy Istenhez könyörögjenek egyik lélek után a másikért? Szervezzünk gyülekezeteinkben csoportokat a szolgálatra. A hívők fogjanak össze, hogy emberhalászként dolgozzanak. Igyekezzenek lelkeket kimentetni a világ romlottságából Krisztus szeretetének megmentő tisztaságába. Aki tévedni képtelen, az hívta fel a figyelmemet a kiscsoportok alakítására, mint a keresztyén erőfeszítés alapjára. Ha sokan vannak a gyülekezetben, szervezzük őket kiscsoportokba, s az egyház tagjain kívül a hitetlenekért is fáradozzanak.” (Bizonyásgtételek, 7. köt., 21–22. old.)

Tehát, számos bibliai példa mutat rá arra, hogy imádkoznunk kell embertársaink megmentéséért:

a) Imádkoznunk kell önmagunk megmentéséért, de másoknak is imádkozniuk kell értünk. Pál így fogalmazott Ef 6:18-19 verseiben: „Minden imádsággal és könyörgéssel imádkozván minden időben a Lélek által, és ugyanezen dologban vigyázzván minden állhatatossággal és könyörgéssel minden szentekért, én érettem is, hogy adassék nékem szó számnak megnyitásokor,

hogy bátorsággal ösmertessem meg az evangélium titkát.”

Ehhez hasonló megfogalmazást találunk Kol 4:3 versében is. Az evangélium hirdetésének megkönnyítése érdekében Pál szükségét érezte a közbenjáró imának. Hiszem, hogy nekünk, a maradéknak, akik ugyanakkor Laodicea népe is vagyunk, még Pálnál is nagyobb szükségünk van a közbenjáró imára.

b) Rendkívül fontos a misszióért mondott ima, mert amikor a gyülekezet imádkozik, Isten cselekszik. Ő kijelentette: „Szent hegyemre viszem föl ezeket, és megvidámítom őket imádságom házában; egészen égő és véres áldozataik kedvesek lesznek oltáromon; mert házam imádság házában hivatik minden népek számára!” (Ésa 56:7). Jézus ugyanezt mondta a templom megtisztításakor is (Lk 19:49). A Biblia számos olyan példát tár elénk, melyből felismerhetjük, hogy milyen csodálatosan lép közbe Isten a lelkek megmentése érdekében, amikor a gyülekezet imádkozik. A Cselekedetek 10. fejezetében olvashatunk az első európai személyek megtéréséről: Kornélius és családja. Kornélius az ima embere volt (Csel 10:1-2), folyamatosan esedezett Istenhez és az Úr egy angyalt küldött, hogy Péterhez vezesse őt. Ez idő alatt Joppéban Péter is imádkozott, neki is szokása volt naponta háromszor imádkozni. Így Isten fel tudta készíteni, hogy elfogadja Kornéliust és hirdesse neki az evangéliumot. Ezt az utat használta fel Isten, hogy a pogányok között is elkezdődhessen az üzenet prédikálása. Ez nem egy evangelizációs kampány, nem egy előre lefektetett, jól megszervezett program volt, és nem egyéb kifinomult eszközök felhasználását jelentette, hanem Isten felhasználta az ima két emberét és egymás felé vezette őket. Hiszem, hogy a mai Európa, a föld legsűrűbben lakott területe hasonló emberek megjelenését várja a Biblia üzenetének terjesztésére.

c) Imádkoznunk kell, mert Isten azt kéri tőlünk, hogy imádkozzunk másokért. Pál, a Timóteushoz intézett levélben egy hatalmas kihívás elé állít bennünket: „Intelek azért mindenek előtt, hogy tartassanak könyörgések, imádságok, esedezések, hálaadások minden emberekért, királyokért és minden méltóságban levőkért, hogy csendes és nyugodalmas életet éljünk, teljes istenfélelemmel és tisztességgel. Mert ez jó és kedves dolog a mi megtartó Istenünk előtt, Aki azt akarja, hogy minden ember idvezüljön és az igazság ismeretére eljusson” (1Tim 2:1-4). Ez sokkal több, mint egy tanács vagy egy kérés. Ez Isten akaratának a bemutatása.

d) Meg kell értenünk a misszióért mondott ima fontosságát, mert ez az egyedüli eszköz, amely által erőt kérhetünk az evangélium hirdetésére. Az embereket megéri az ima. Örülnek, ha tudják, hogy mások imádkoznak értük. Találkoztam mindenféle társadalmi beosztásban levő emberrel, a legszegényebektől a legbefolyásosabbakig, és mindannyian örömmel fogadták, hogy imádkozom értük.

Ez a négy pont természetesen nem merít ki minden elvet, azonban elegendő ahhoz, hogy képet alkossunk arról, amit a Biblia a misszió összefüggésében az imádság szerepéről mond. Biztos vagyok benne, hogy más szempontokat is figyelembe vehetünk, a felsorolt négyet azonban jelenleg elegendőnek tartom.

4. *Vannak tapasztalatai a divízió keretén belül, amelyek szemléltetik a közbenjáró ima erejét?*

Természetesen, számos ilyen tapasztalat van. Megemlítek egyet. A spanyolországi Valencia mellett fekvő Lyria helység gyülekezetében néhány évvel ezelőtt a tagok elkezdtek nagyobb jelentőséget tanúsítani az imának. Imádkoztak a gyülekezet fejlődéséért, a tagokért, hogy sikeresen tegyenek bizonyosságot hitükről, valamint közbenjáró imák hangzottak el barátaikért és rokonaikért. Egy bizonyos idő elteltével észrevetkék, hogy egyre több látogató jár a gyülekezetbe és a tagok lassanként bekapcsolódnak a szolgálat és a bizonyoságtétel munkájába. Hat év hanyatlás után, mialatt a gyülekezetben egyetlen keresztesség sem volt, megkezdődött a felemelkedés. Az elmúlt évben (2013) 5 keresztégi istentiszteletet tartottak. Az észak-nyugat franciaországi Brestben nemrég (6 hónappal ezelőtt) ugyancsak elkezdtek az ima általi szolgálat gyakorlását. Már kaptam is egy levelet a gyülekezet lelkészétől, aki bevallotta, hogy a közösség hangulata megváltozott, s természetesen jó irányba. Belső fejlődésről beszélünk, amelynek következménye a kifele irányuló szolgálat.

Madridban (Spanyolország), Lisszabonban (Portugália), Délémontban (Svájc), Wolfburgban (Észak-Németország) vagy Bergamóban (Olaszország) ugyancsak fellelhetjük ennek a módszernek az alkalmazását. A gyülekezetek fejlődésnek indultak az ima következtében.

Olyan tapasztalataink is vannak, amikor bizonyos személyek maguktól, egyedül keresték fel a gyülekezetet, annak következtében, hogy a gyülekezet, a kiscsoportos és a szombatiskolai tevékenységek által időt szakított az imádkozásra. Vannak tapasztalatok, amikor a tagok

felismerték ennek a módszernek a hatékonyságát és felhasználták az imában való közbenjárás ajándékát. Így új alkalmak adódtak a bizonyoságtételre és lefektették a bibliatanulmányozó kiscsoportok alapjait, melyek hét közben is tartottak összejöveleket.

5. *Mit üzen olvasóinknak, mivel bátorít bennünket, hogy gyülekezeteinkben elkezdjük egy ilyen program gyakorlatba ültetését?*

Az imát nem tudjuk észérvekkel megmagyarázni. Sőt, egyesek nem is tartják logikusnak az imádkozást. Mindezek ellenére a Biblia üzenete világos. Ne feledjük azt a részt, amelyben Jézus arra buzdít, hogy „szüntelen” imádkozzunk (Lk 18:1-4). Pál is ugyanezt fogalmazza meg 1Thess 5:17-ben. A Csel 2:47 versében pedig arról olvassunk, hogy az első keresztények egyek voltak az imádkozásban és ennek következményeként „az Úr pedig minden napon szaporítja vala a gyülekezetet az idvezülőkkel.”

Kövessük tehát a Biblia utasításait. Határozzuk el, hogy csatlakozunk egy imacsoporthoz. A péntek esti istentisztelet egy részét tegyük félre a közbenjárási imára. A szombat reggeli imaórát se hanyagoljuk el. Alakítsuk „imaházza” gyülekezeteinket!

6. *Mit üzen a lelkészeknek és a gyülekezet tisztviselőinek?*

Saját tapasztalatomból szeretnék megosztani néhány gondolatot. Lelkészként elkezdtem bemutatni elképzelésemet a gyülekezetvezetőknek, a szombatiskolavezetőknek és az egész gyülekezetnek. Elmondtam, hogy oly nagy szükségünk van az imára, mint a levegőre, mind egyénként, mind közösségként. Szükségünk van a Szentlélek felhatalmazására a közbenjáró ima által, mert csak akkor változhat meg a szolgálattunk. Déltől északig, Szicíliától Rómáig, Rómától Milánóig, minden gyülekezetben ahol szolgáltam az imával kezdtek. Az imádkozáshoz való hozzáállás megváltozása más változásokat is eredményezett. Vezetőkként nekünk kellene példát mutatnunk a közbenjáró ima gyakorlásában. Tőlünk várják el, hogy tápláljuk a tüzet. Ha valaminek meg kell változnia a gyülekezetben, akkor ennek a változásnak velünk kell elkezdődnie, mivel vezetői felelősséggel vagyunk ellátva.

7. *Befejezésül, milyen buzdítást intéz olvasóinkhoz?*

Próbálkozzatok! Legyetek kitarthatók! Kövessétek Jézus példáját!

Tapasztalatok:

1. Isten várólistáján

Romániában születtem 1973 telén. Édesanyám román volt, nigériai édesapámat azonban soha nem ismertem. A Hetednap Adventista Egyházat 2006 végén fedeztem fel egy adventista család által, akik buzgón, kitartóan imádkoztak megtérésemért. 2009 januárjában keresztkedtem meg és megértettem az ima csodálatos hatását az emberek életére. Abban az évben nem is beszélhettem a férjemnek Istenről. Ő ortodox keresztény volt, de az ateizmus felé hajlott. Az érvekből kifogyva kértem Istent, hogy cselekedjen az Ő akarata szerint és emelje ki férjemet a sötétségből. Így, 2010-ben, a férjem beiratkozott a Sola Scriptura Levelező Bibliaiskola 2 éves bibliaolvasási tanfolyamára.

Ez egy hatalmas lépés volt. Erős meggyőződéssel hittem, hogy a Szentírás világosságot és változást eredményez, s hogy Isten keresi őt, csak türelmeseknek kell lennünk.

A bibliatanulmányok befejezése után már érzékelhető volt a változás. Kértem az Urat, hogy tegyen csodát a férjem életében és vezesse el őt a gyülekezetbe. A csoda 2012-ben következett be, amikor első alkalommal lépett be egy adventista gyülekezetbe. Ez azonban még nem volt elegendő. Sírva könyörögtem Istennek, hogy férjem ismerje el Őt személyes Megváltójának.

Kezdem elveszíteni a reményt, mert a férjem folyamatosan azt hajtogatta, hogy már az is elég, ha valaki erkölcsös és kiegyensúlyozott életet él. Kértem Istent, hogy mutassa meg neki nagyságát, és a hihetetlen bekövetkezett. Egy reggel gyötrődve ébredt. Elmondta, hogy csodálatos álmod látott, melyben Isten megmutatta dicsőségét. 2013 áprilisában, amikor már semmire nem számítottam, csak kértem Istent, hogy tegyen az Ő akarata szerint, a férjem megkért, hogy vegyem fel a kapcsolatot a lelkésszel, mert szeretne megkeresztelkedni.

Több mint 3 évig tartott, míg a férjem elfogadta Jézust Urának és Megváltójának, és én meggyőződéssel állítom, hogy amikor Isten várólistáján vagyunk, akkor biztos kezekben vagyunk. Ő mindig biztosan bevégzi azt, amit elkezdett az életünkben.

Dana Dobre jelenleg férjével együtt a bukaresti „Belu” Hetednap Adventista Gyülekezetnek a tagja. Tapasztalatát 2014. június 28-án, a Közbenjáró Ima Ünnepeén osztotta meg a gyülekezettel.

2. Ima szereteteinkért

Évekig kerestem egy büntető Istent, azonban kitartó ima által a Szentírásból olyasvalakit fedeztem fel, Aki szereti teremtményeit, Aki beavatkozik, amikor alázatosan és hittel mondjuk el belső kamránk meghittségében aggodalmainkat, gondjainkat és kérjük az Ő segítségét, elismerve hatalmát, atyai szeretetét és gondoskodását. Az Atya szeretete feltétel nélküli, ám megváltása attól függ, hogy befogadjuk-e vagy sem Őt a szívünkbe.

Hitem ahhoz a mély szeretethez kötődik, amely Hozzá emel fel, amikor imádkozom. Ez a különleges kapcsolat, melyet a személyes ima és a kiscsoportos tevékenységek jelentenek, szép tapasztalatokat eredményezett az életemben.

A legfrissebb két tapasztalat két hozzám közel álló személyhez kapcsolódik, akik személyes okok miatt, nagyon távoli kilátásnak tartották a Szentíráshoz való közeledést, egészen addig, mígnem Isten, Aki soha nem szűnik meg munkálkodni érdekünkben, válaszolt a lélekmentésért mondott imákra. Egyik szeretett ismerősömet évekig tartó gyötrődés után a Szentlélek arra készítette, hogy kezdje el a Biblia olvasását. Ez előtt évekig imádkoztam és közbenjártam érte. Egy másik, számomra kedves személy egyik alkalommal egy panzióban, otthonától távol ismerte meg a Bibliát, amit egy ismeretlen személy hagyott ott a szobában. Isten meghallgatta az imámat és Igéjét megismertette azokkal, akikért imádkoztam.

Marcela Nițescu a bukaresti „Tei” Hetednap Adventista Gyülekezet egyik új tagja. Tapasztalatát 2014. június 28-án, a Közbenjáró Ima Ünnepeén osztotta meg a bukaresti gyülekezettel.

3. Ima és barátság

Egy személy megtérése minden esetben a Szentlélek vitathatatlan munkájának a következménye, Aki számtalan eszköz felhasználásával dolgozik egyetlen cél érdekében. A Szentlélek minden esetben az örök és egyetemesen érvényes alapelvekre építve hoz magatartásbeli változást az emberek életében. Az elvilágiasodott társadalomban az igazságot sok esetben viszonylagosnak tartják, azonban amikor az emberek közötti kapcsolatokat Isten jelenléte hatja át, a Szentírás igazsága érvényessé válik és a megváltó elvek gyakorlatba ültetésére készítenek. A baráti kapcsolatok kialakítása és az evangélium hir-

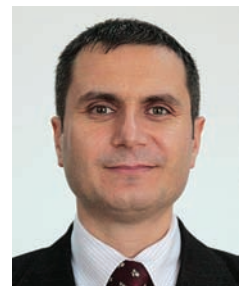
detésének „hagyományos módja” még mindig a leghatékonyabb minden társadalmi összefüggésben és minden történelmi korban.

Annak ellenére, hogy a Ploiești-i Bethel gyülekezetben nem szerveztek nyilvános evangelizációkat és nem fektettek be reklámkampányokba, az eredmények minden emberi elvárást felülmúltak. A házról házra járás, a kiscsoportos találkozások a gyülekezetben vagy a tagok otthonában kézzelfogható tények Isten láthatatlan erejének megnyilvánulásán túl, melynek következtében egy év leforgása alatt 5 keresztségi istentiszteletet tarthattunk és 22 kedves lélek kötött szövetséget Istennel.

Nem hagyhatjuk figyelmen kívül azt, hogy a megkeresztelt tagok nagy része arról tett bizonyosságot, hogy Istenhez való közeledésük a gyülekezet tagjaival való baráti kapcsolatoknak az eredménye. Hisszük, hogy itt egy lényeges alapelv rejlik, melyet újra felfedezve kellene gyakorolnunk annak érdekében, hogy viszonylag rövid idő alatt, kevés erőforrás bevetésével a gyülekezetek elérhessék fejlődésük legmagasabb szintjét.

Hála és dicséret Annak, Aki megfizette az Atyával való megbékélésünk árát.

A tapasztalatot a Ploiești-i „Bethel” kerület lelkésze, Ionel Preda osztotta meg az Adventszemle olvasóival.

Marius Necula igazgató, Szombatiskola és Személyes Szolgálat Osztály, Munténiai Egyházterület.

Tanulmányozási Biblia

Örömteli szívvel hívunk meg benneteket a házba! A „Biblia Házába”. Megnyitottuk kapuinkat és feltaláljuk a Szentírást. Itt teljes odaadással tanulmányozzuk, hisszük és hirdetjük Isten Igéjét. „Vegyétek, egyétek...” – mondja újból Jézus Krisztus, Aki megtanított, hogy „nemcsak kenyérral él az ember, hanem minden igével, amely Istennek szájából származik” (Mt 26:26; 4:4).

A Tanulmányozási Biblia a 2000-ben megjelent Andrews Tanulmányozási Biblia (Andrews Study Bible) modelljére épülő kiadvány. A könyv 1968 oldalán elsősorban a Biblia, Isten Igéje található. Az eredeti New King James fordításon alapul, a román nyelvű kiadvány pedig a D. Cornilescu fordítást választotta. Ebben a Tanulmányozási Bibliában a Szentírás minden könyvét, a Mózes 1. könyvétől kezdve a Jelenésekig olyan előszóval láttuk el, amely a könyv tartalmát tárgyilagosan behelyezi az annak megfelelő környezetbe. Több mint 12000 magyarzó jegyzet, segédanyag, bibliai térkép, táblázat, vázlat, ábrázolás, cikk, bibliai utalás, éves bibliaolvasási terv és konkordancia segíti a tanulmányozást. A bemutatott anyag tehát rendkívül gazdag.

Már a kezdet kezdetén tudtuk és vállaltuk azt a hatalmas kihívást, amelyet a magyarázatoknak az országunknak megfelelő nyelvi és vallásos-kulturális valósághoz való igazítása jelentett. A többségében román ortodox környezet nagymértékben különbözik attól a jobbra protestáns környezettől, amelyre az Andrews Tanulmányozási Bibliát eredetileg tervezték. A román nyelvű kiadás egy olyan csapat erőfeszítéseit tükrözi, amelynek a tagjai nemcsak lefordították, hanem meg is magyarálták a bemutatott igazságokat. Férfiakról és nőkről, bölcsészekről és teológusok-

Az Andrews-féle tanulmányozási Bibliát teológusi elme, lelkési szív és evangélistára jellemző lelkesedés ihlette. (Mark Finley)

Kiváló adventista teológusok csapata csodálatos eszközt alkotott azoknak, akik a jelenkorban tanulmányozni akarják a Bibliát. (Raoul Dederen)

ról, tanárokról és kutatókról beszélünk, akik át-tanulmányozták, ellenőrizték az anyagot, küzdöttek a szöveg jelentésének nehézségeivel, mindennel, ami írásban megjelent, és mindazzal, ami kimaradt. Pontról pontra áttanulmányozták ezt a könyvet, mert hön óhajtották, hogy munkájuk eredménye meggyőző erővel hasson az olvasókra.

Annak ellenére, hogy a '90-es években Romániában más Tanulmányozási Bibliák is napvilágot láttak már (Magyarázatos Biblia, Nemzetközi Magyarzó Biblia, A teljes életre vezető tanulmányozási Biblia, stb.), hisszük, hogy ez a legújabb Tanulmányozási Biblia a legmegfelelőbb a jelenkori román olvasóközönsége számára, és hogy hatalmas lépést jelent az Ige tanulmányozásának útján. Az újdonság erején túl, a Romániában megjelent Tanulmányozási Bibliák sorában ez az első adventista hozzájárulás a román olvasók hitének építése érdekében, vallási hovatartozástól függetlenül.

A román kiadás számára is megerősítéssel szolgál a kiadó értékelése: a Tanulmányozási Biblia akadémiailag szavahihető, teológiai helyes és gyakorlatilag meggyőző.

Kívánjuk, hogy tanulmányozása által a Szentírás lapjain tett nagy utazás vezessen el ahhoz, Akitől ezek a szavak származnak, hogy mindannyian úgy tegyünk biznyságot Jézusról, mint ahogyan a két tanítvány tette a Jeruzsálemből Emmausba vezető úton: „Avagy nem gerjedezett-e a mi szívünk mi bennünk, mikor nekünk szóla az úton, és mikor magyarázá nekünk az írásokat?” (Lk 24: 32). A Szentírás felnyitása pedig eredményezze szemünk megnyílását és a Megváltó megismerését. Mert ott a házban, a kenyér megtörsének alkalmával „megnyilatkoznak az ő szemek, és megismerék őt” (Lk 24:31). ■

Christian Sălcianu
a Viață și Sănătate
Kiadó szerkesztőségi
titkára.

Isten rossz törvényeket is rendelt?

Ezt olvassuk Ezékiel 20:25 versében: „És én is adtam nékik nem jó parancsolatokat, s törvényeket, amelyek által ne éljenek.”

Az Ószövetségben sehol sem találkozunk azal, hogy valamelyik mennyei törvény vagy parancsolat ne lett volna jó. Ezékiel könyvének 20. fejezetében a Biblia jól ismert gondolatát találjuk: „És adám nékik parancsolatimat, és törvényeimmet kijelentém nékik, melyeket az ember ha cselekszik, **él azok által**” (Ez 20:11, v.ö. 13 és 21. versekkel). Összegegyeztethetők-e ezek az ellentmondások?

Az a tény, hogy ezt a bibliaszöveget sehol nem idézi az Újszövetség, s hogy az Ószövetséget maga Isten adta, valamint ennek a versnek a szövegösszefüggése arról győz meg, hogy **lehetetlen bármilyen összefüggést találni az idézett szöveg és a törvény eltörlésére utaló bármilyen más lehetséges szöveg között.**

Az ellentmondás magyarázata

Ezékiel könyvének 20. fejezete bemutatja Isten csodáit, melyeket a kivonulástól kezdve folyamatosan tett népe életében, valamint a bálványimádás felé hajló nép lázadási időszakait. Mire utal Ezékiel a 25. versben? A magyarázatot a következő vers adja: „S megfertéztetem őket ajándékaikkal, **mikor tűzön vittek át minden elsőszülöttet, hogy elpusztítsam őket, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr**” (Ez 20:26).

Ha a 18. verset is hozzákapcsoljuk, akkor még világosabb képet kapunk. Isten arról beszél, hogy Izrael népét mindig csábította az emberi törvények, elődeik pogány rendeleteinek betartása. Ezek azonban nem az életre vezettek, tehát ellentétben álltak a mennyei parancsolatokkal és elvekkkel, amelyek szerint élniük kellett volna. Biztos, hogy a 31. versben bemutatott szokás, vagyis a gyermekek feláldozása rossz törvény volt, amely nem Istentől származott. A szövegösszefüggésből kiderül, hogy mit értünk nem jó törvény alatt.

Miért mondaná Isten, hogy olyan törvényeket és parancsolatokat adott, amelyek nem jók? Az itt érvényesülő elv a következő: ha az izraeliták elhatározták, hogy rossz törvényeket követnek, akkor Isten megengedte, hogy ezek áldo-

zatául essenek és hagyta, hogy a tévelygés útját járják. Tulajdonképpen nem Isten adta, hanem ők adták át magukat ezeknek a rossz törvényeknek. Isten csak szabadságot adott nekik, hogy válasszák azt, amit kívánnak.

Ezékiel próféta nyers iróniával mutatta be a bálványimádás erkölcsstelen formáit, mint másfajta törvényeket és szabályokat, amelyek halálhoz vezetnek. A bűn a bűn büntetésévé válik, ezért annyira csalóka és megtévesztő. Ezt az elvet Pál apostol is leírta a Rómaiakhoz intézett levele 1. fejezetének 24. versében, miután bemutatta a bűn egyre szennyesebb útját, majd beszélt Isten válaszáról a bűnös ember nyílt és folyamatos lázadásával szemben: „Annakokáért adta is őket az Isten szívök kívánságaiban tisztátalanságra, hogy egymás testét megszeplőssék.”

Isten megengedi, hogy viseljék a bűn következményeit: fájdalmat, szégyent, az élet értékeivel szembeni érzéktelenséget és közömbösséget, az erkölcsi-, fizikai- és lelki szennyet, a betegséget, a kétségbeesést, a reménytelenséget, az élet értelmének megkérdőjelezését, mivel ennek a lázadásnak elkerülhetetlenül Isten-tagadás a vége.

Figyeljük meg az iróniát Ezékiel 20:39 versében: „Ti pedig, Izrael háza, azt mondja az Úr Isten, mindenitek járjon az ő bálványai után és szolgáljon azoknak; de azután bizony, hallgatni fogtok rám, és az én szent nevemet többé meg nem fertéztetitek ajándékitokkal és bálványaitokkal.”

A tékozló fiúhoz hasonlóan a rossz út gyümölcseitől elfáradt és megundorodott emberek visszatérnek ahhoz, amit Isten az elején mondott, az Ő utasításaihoz, hogy megízlelhessék a boldogságot, a békességet, a reménységet és az örökkévalóságot.

Következtetés

Aki olvassa a Bibliát, láthatja, hogy Isten szeretne megvédeni bennünket a fölösleges szenvedéstől, melyet rossz döntéseink okoznak. Arra kér, hogy szeressük Őt és bizzunk Benne, hogy ne tapasztaljuk meg elkövetett hibáink következményinek fájdalmát, ahogyan az izraeliták tették. Tanulhatunk mások hibáiból, de legfőképpen Isten szeretetéből. ■

Gabriel Işvan
igazgató, Vallásszabadság és Kommunikációs Osztály, Munténiai Egyházterület

A pápaság új arca

Másképp kell értelmeznünk a Jelenések könyve 13. fejezetét?

*Ez a cikk
megjelent az
Adventist Review
2014. július 24-i
számában.*

Számos adventista ámulattal szemléli ezekben a napokban, hogy a pápa nem egyezik meg az antikrisztusról alkotott eddigi felfogásunkkal. Ferenc pápa nagyon kellemes, nyílt személyiség. Alázatosnak és egyszerűnek tűnik, visszautasítja a pompát, közönséges és nem luxusautóval közlekedik, pénzt oszt a szegényeknek és kérdéseket tesz fel a Katolikus Egyház hatalmával, illetve saját beosztásával kapcsolatban. „A Ferenc-hatás” – ahogyan azt a német Augsburgi Allgemeine napilap nevezte – nemcsak a Vatikánban érezhető, hanem a Katolikus Egyház egészében. Vajon megtért a „fenevad”?

Ez a látszólagos változás tulajdonképpen körülbelül 50 évvel ezelőtt kezdődött, most azonban Ferenc pápa új csúcspontot hódított meg. A változást a II. Vatikáni Zsinat (1962–1965) alkalmával kezdeményezték. Azóta a pápaság sokkal szelídebb arculattal mutatkozik, mint ahogyan azt Ellen G. White *A nagy küzdelem* című könyvében leírta. Ha a 19. században XVI. Gergely „bolondságnak” és „veszélyes hibának” nevezte a lelkiismereti szabadságot, 1963-ban XXIII. János pápa kijelentette, hogy a vallásszabadság az emberiség alapvető joga. Hans Heinz, a katolicizmus egyik szakértője, legutóbb megjelent könyvében ezt írta: „II. János Pál pápa (1978–2005) egyetlen alkalmat sem szalasztott el, hogy önmagát a vallási- és lelkiismereti szabadság támogatójának nevezze.”¹

A lelkiismeret támogatója

A pápa, amellet, hogy szerény és alázatos, a lelkiismereti szabadság támogatója is? Ebben az esetben nem úgy tűnik, hogy a Jelenések könyvének 13. fejezetét helytelenül értelmezzük – tehetik fel egyesek a kérdést. A pápaságról alkotott negatív felfogásunkat nem befolyásolja-e a középkori történelem? Vagy ez a benyomás a 19. századból maradt ránk, amikor Amerika erőteljesen pápaellenes volt?! Ez a kép a napjainkban is „jelenvaló igazság”, vagy csak akkor volt érvényes? Ellen G. White és az adventizmus úttörői csak nagyvonalakban tudták elképzelni, hogy mennyire meg fog változni a katolicizmus a II. Vatikáni Zsinat után.

Ha ebből kiindulva szeretnénk újrafogalmazni nézeteinket, akkor a végidőkkel kapcsolatos minden esemény magyarázatáról le kell mondanunk. Lehetséges, hogy a katolikus egyház által szervezett ökumenikus mozgalom nem is annyira rossz? De hova tesszük akkor Ellen G. White ihlettségét? Egyes adventisták már levontak bizonyos következtetéseket. Vajon igazuk lehet?

Prófécia vagy jövőkutatás?

Ahhoz, hogy erre a kérdésre érdemleges választ adjunk, tisztáznunk kell, hogy a prófécia nem jövőkutatás, nem futurológia. A futurológia sarkítja a múlt általános jellemzőit és a jövőre vonatkoztatva alkalmazza azokat. Ezzel a módszerrel megalkotják egy lehetséges jövő képét. Ha tudjuk például, hogy a föld lakossága az elmúlt öt évben fél milliárddal szaporodott, akkor feltelezhetjük, hogy 2019-ben – bizonyos körülményeket és tényezőket figyelembe véve – körülbelül 7,6 milliárd ember lakja majd bolygónkat.

Természetéből adódóan azonban a prófécia egészen másról szól. Isten nem kitalálja a jövőt. Ő ismeri azt. Mivel Őt nem szorítja határok közé sem idő, sem tér, számára a múlt, a jelen és a jövő egy időben történik. Ő egyszerűen ismeri azt. Ez magába foglalja azokat a meglepetéseket is, amelyekre egy futurológus soha nem gondolna. Ezt a történelem tanulmányozásából is megérthetjük. Például, melyik jövőkutató látta előre a Szovjetunió felbomlását vagy a 2001. szeptember 11-i támadást? Egyik sem. Mindezek ellenére mind-

két esemény olyan következményekkel járt, amelyek megváltoztatták a világot. A Szovjetunió szétesése egyetlen világhatalomnak hagyott helyet, amely az Amerikai Egyesült Államok, ahogyan az a Jelenések 13. fejezetének adventista magyarázatában megjelenik. A 2001. szeptember 11-i támadás és az azt követő háború az egész világon megerősítette a titkosszolgálatok szerepét. Ez számos országot együttműködésre készítetett az amerikai titkosszolgálatokkal. Ugyancsak ez a támadás a felelős a személyes adatok mániákus begyűjtéséért, továbbá az amerikai nemzeti titkosszolgálatnak ez által nyílt lehetősége arra, hogy ezt még jogilag is megindokolja. A szeptember 11-i események által jelentős lépést tettek a lakosság világszintű és központosított ellenőrzés alatt tartása felé, ahogyan azt a Jelenések 13. fejezete előrejelezte.

Mi következik a prófécia beteljesedésének útján? Nem tudhatjuk. A futurologusok sem tudják. De Isten tudja. És eddig még minden esetben igaza volt.

Megegyezik?

Vajon a pápaság ezen új és kellemes arca nem egyezik meg pontosan a bibliai próféciaival? „És látám, hogy egy az ő fejei közül mintegy halálos sebbel megsebesítették; de az ő halálos sebe meggyógyították; és csodálván, az egész föld követé a fenevadat” (Jel 13:3). Ez a szöveg nemcsak a politikai hatalom megerősödéséről, hanem a csodálat és a tisztelet növekedéséről is szól. Ferenc pápa tökéletesen teljesíti ezt a kitéletet: „Annakokáért imádják őt a földnek minden lakosai” (8. vers).

A szöveg egyetemes imádatról és hódolatról beszél. A modern ember szabadságról alkotott felfogása nem fogadna el pápai parancsokat és tilalmakat. Azonban az alázat, a szerénység és az adakozás képe sokkal elfogadottabb. Éppen ennek az idejét éljük most. A CNN szerint Ferenc pápa a legtárgyaltabb személyiség a világhálón. Még az ateisták körében is egyre növekvő népszerűségnek örvend. A *Time* magazin pedig a 2013-as év emberének kiáltotta ki őt.

Senkinek nem kell kételkednie a pápa őszinteségében. A prófécia a pápaságról és nem egy bizonyos pápa személyéről beszél. Tudjuk, hogy háta mögött egy nagy összeesküvő áll. Egyrészt, nem tudhatjuk, hogy Ferenc pápa mennyi ideig tölti még be ezt a tisztséget. Lehetséges, hogy feladata csupán annyi, hogy segítsen a pápaság új népszerűségének megteremtésében, mint „Pontifex”, vagyis hídepítő utódja számára.

Másrészt, különbséget kell tennünk a között, amit szemünkkel látunk, és a között, amit nem is sejtünk. A jövőkutatók, mint olyanok, akik nem hisznek a mennyei tudományban, azt hiszik el, amit látnak. Mi mást tehetnének? Nekünk, hívőknek azonban van választási lehetőségünk. Hiszünk, hogy a pápaság megváltozott és eddigi próféciai felfogásunk helytelen volt? Vagy elhiszünk azt, hogy Istennek van igaza, és hírnöke, Ellen G. White által megnyitotta szemünket, felajánlott egy megbízható betekintést a függöny mögé, a jövőbe? Ellen G. White írt a hitetőkéről, személyre való utalás nélkül: „Örök szegénységet és szolgaságot fogadtak, de tudatosan keresték a gazdagságot és hatalmat, és mindent megtettek, hogy a protestantizmust megdöntsék és a pápai felsőbbiséget visszaállítsák. Amikor rendjük tagjaiként jelentek meg, kegyeséget színleltek. Elmentek a börtönökbe és a kórházakba; szolgáltak a betegeknek és a szegényeknek; a világ megtagadását színlelték, és Jézus szent nevét viselték, aki széjjeljár, hogy jót tegyen. De a feddhetetlenség látszata mögött sokszor a legbűnösebb és legszörnyűbb szándékokat rejtgettek. A rend egyik alapelve volt, hogy a cél szentesíti az eszközt. E szabály szerint a hazugság, lopás, hamis eskü, gyilkosság nemcsak megbocsátható, de dicséretes is, ha az egyház érdekeit szolgálja... A jezsuiták hamar behálózták egész Európát, és amerre jártak, a katolicizmus új életre kelt.”²

Abban a világban amely a relativitás, a viszonylagosság hatása alatt hátat fordított a bibliai igazságnak és a megváltó hitnek, a szociális magatartás és az alázatos cselekedetek jelentik a mindent. Ferenc pápa pedig mestere ezeknek a dolgoknak. Mindezek ellenére, ne feledjük, hogy a katolikus egyház folyamatosan fenntartja a nyilvánvaló eretnokség tanait. Ide sorolhatjuk a Tízparancsolat megváltoztatását, a Mária-kultuszt, a lélek halhatatlanságának elméletét, a purgatóriumot, a pokol örökkévaló kínjait, valamint azt, hogy Krisztus mint Megváltó elé nem közvetlenül, hanem csak a papság által végzett gyónás szertartása által járulhatunk. Babilon továbbra is elesett állapotban van.

Amikor az argentin Jorge Mario Bergoglio-t megválasztották pápának, egyik első hivatalos megnyilvánulása a Máriához intézett ima volt. Nem, a pápa nem tért meg. És minden jel arra utal, hogy a Jelenések könyve 13. fejezetének adventista magyarázata igaz. És Ferenc pápa, a közszeretet ellenére, még hihetőbbé tette ezt a magyarázatot. ■

1. Hans Heinz, *Glaube, Macht, und Hybris: Die Katholische Kirche in Geschichte und Prophetie*, Mindelheims, Németország: Basista Media, 2013), 28. old.

2. Ellen G. White, *A nagy küzdelem*, 234. old.

Gerhard Padderatz
üzletember, író és
szerkesztő, az ASI
Németország elnöke.

Az emberi hang

Isten értékes ajándéka

*Ez a cikk az
Adventist World
folyóirat 2014
augusztusi számá-
ban jelent meg.*

A beszéd és az éneklés képessége Isten különleges ajándéka számunkra. Biztos vagyok benne, hogy egyik ajándék sem fontosabb ennél, mivel hangunk segítségével imádkozunk, és ezzel dicsérjük Istent. „Emeld föl szódat magasán, (...) emeld föl, ne félj!” (Ésa 40:9). Ez elsődleges feladatunk és kötelességünk, amikor rádöbbenünk, hogy mennyire csodálatosnak teremtett bennünket Isten. Ezt az ajándékunkat már gyermekkorunktól kezdve folyamatosan fejlesztjük, s egész életünkben ennek a segítségével tudunk embertársainkkal kommunikálni.

Nagyobb összejöveteleken alkalmunk adódik többfajta nyelvek keverékét hallani. Azonban ettől függetlenül, minden ember egy olyan egyedi hangkibocsátó szervvel rendelkezik, amely minden hangszernél bonyolultabb és összetettebb.

Számtalan kutatás és tanulmány foglalkozik az emberi hang megértésével és a tudósok mindent megtettek, hogy különféle eszközök segítségével emberi hangot hozzanak létre, de erőfeszítéseiket nem koronázta siker. Ahhoz, hogy az emberi beszédhez hasonló hangot állítsanak elő, számos, különböző hosszúságú és vastagságú csőre lenne szükség. Elektromosan is elő lehet állítani emberi beszédhez némiképp hasonló hangokat, azonban ezek nem képesek egy időben érthető szóalkotásra is.

Az embernek legkevesebb két oktávnyi a hangterjedelme, de a zenészek, előadóművészek ennél sokkal többre is képesek, és mindezt egyszerűen csak egy izom és egy ín szalag, a „hangszálnak” nevezett két nyúlvány segítségével. Egyetlen zenei hang kibocsátására a hangszálaknak, az agytól vezérelve, egy jól meghatározott számú rezgésmennyiséget kell kibocsátaniuk másodpercenként. Gondolunk egy hangra és hangszálaink azonnal visszaadják azt.

Elképesztő, hogy például a „ti” hang kiéneklésére egy szoprán énekesnő hangszálainak másodpercenként 1200, illetve percenként 72000 rezgésre van szüksége (nyílás és záródás). Másrészt, egy basszus énekes hangszálai csupán másodpercenként 40-szer kell rezgésbe jöjjenek ahhoz, hogy az illető személy a legmélyebb hangot kiénekelhesse. A túlságosan nagy rezgésszámú és hangot, a túlságosan alacsony pedig érthet-

len, értelmezhetetlen morgást eredményez. Elismerhetjük, hogy valóban csodálatos hangalkotási és hangkibocsátási szervekkel ajándékozott meg bennünket Isten.

Csodálatosan és bölcsen alkotott minket

Isten, amikor az emberi hangot megteremtette, az akusztika minden törvényét figyelembe vette. Például, az agykozonnyát üregesre alkotta. Ezek az üregek tulajdonképpen hangerősítőként is szolgálnak. Elképedtem, amikor egy orvos kijelentette, hogy nekünk egyáltalán nincs szükségünk ezekre a „lyukakra”, mivel nagyon zavaróak és csak kellemetlenséget okoznak, amikor begyulladnak és megtelnek váladékkal. Azonban Teremtőnk soha nem téved. A hangszálak hosszúságán és vastagságán kívül az agykozonny üregei is nagymértékben meghatározzák egy énekes hangjának minőségét. A rövid és vékony hangszálak magas hangokat gerjesztenek, a hosszú és vastag hangszálak pedig a mély hangok kibocsátásáért felelnek. Az agykozonny üregei is különbözőek. Egyes emberek esetében nagyok, míg másoknál egészen kicsik, majdnem elhanyagolhatóak ezek az üregek. Az arccsontok vastagsága is meghatározó szerepet tölt be. Az énekesek jelentős részénél megfigyelhető, hogy szájpadróluk magas, nyelvük nagy és vastag, szájuk széles. Az előadóművészek testalkatának is van jelentősége. Az alacsonyabbaknak feltehetőleg rövidebb hangszálaik vannak, ezért képesek magas hangok kiéneklésére. A magas személyeknek hosszabb hangszálaik vannak, így mélyebb hangokat képesek kiénekelni.

Isten szereti a változatosságot, ezért az embereket a hang kibocsátásának számtalan lehetőségével áldotta meg. Nem csoda tehát, hogy egy kórus csodálatosan szép zenedarabok előadására képes.

Elképesztő bonyolultság

Az éneklés mellett hangunk a beszédre is szolgál. Egy időben 72 izom dolgozik annak érdekében, hogy beszéd közben ellenőrizhessük a hangunkat. Egy 1 perces beszéd megvalósításához nyelvünknek, állcsontunknak és ajkunknak 300 különböző mozgást kell végeznie.

Egy időben rezegnek a hangszálaink, és a légzésben résztvevő izmok ellenőrzik a szükséges levegőmennyiséget. Amennyiben ez nem tűnne nagyon bonyolultnak, gondoljunk pár másodperc erejéig arra, hogy olyan változatos hangokat vagyunk képesek előállítani, melyek mintegy 500 különböző hangzású elemből tevődnek össze. Az ember képes hangerejét is ellenőrizni, nagyon hangosan és egészen halkán is tud beszélni. A tapasztalt énekesek hosszú ideig képesek tartani egy bizonyos hangmagasságot és hangerőt, bizonyos emberek pedig, például az árverezők, rendkívül gyorsan beszélnek. A beszéd lehet tiszta vagy nehézkes, érthető vagy elhaló, a fent említett tényezők változásának függvényében. Ha mindehhez hozzáadjuk a világon létező különböző nyelvek sajátosságait is, nem tehetünk mást, mint csendben álmélnodni a teremtés csodáján.

Agyi mechanizmusok

Melyek azok az agyi mechanizmusok, amelyek képessé tesznek értelmes hangok kibocsátására? Soha egyetlen állatot sem lehetett megtanítani értelmes beszédre. Egy pszichológus kutatócsoport befogadott néhány csimpánzkölyköt, melyeket a kisgyerekekhez hasonló gondos ápolásban részesítettek. Ennek ellenére, néhány év elteltével is csak egy 4 hangból álló szókinccsel rendelkeztek az állatok. Igaz, hogy bizonyos madarak, például a papagájok is képesek utánzással megtanulni szavakat, mondatokat, rövid zenei műveket, azonban nem értik saját szavait, és nem tudnak beszélgetést folytatni.

Használjuk fel hangunkat az evangélium hirdetésére

Az emberi hang tulajdonságainak és működésének ismerete arra kellene készítessen, hogy hangunkat használjuk fel az evangélium hirdetésére. Lelkészek, tanárok, zenészek éreztek indítást arra, hogy képezzék a hangjukat. A helyes légzés fontossága, a tüdő és a hasizmok teljes mértékű felhasználása, a beszéd tisztaságának lényege mind olyan kérdések, amelyek megjelennek Ellen G. White írásaiban is. Ő a hangképző szervek nem megfelelő használatának eredményeképpen bekövetkező megbetegedésekről is beszélt.¹

A hang helyes képzése számos egészségügyi kérdést felvet. „A hang képzése fontos helyet tölt be a testnevelésben, mivel tágitja és erősíti a tüdönket, így véd a betegségektől.”² Ugyancsak Ellen G. White írta: „Az emberi hang Isten értékes ajándéka. Olyan eszköz, amelyet a jó cselek-

vésére kaptunk. Isten szeretné, ha megőriznénk értékét és tisztaságát.”³

A lelkészeket pedig arra bátorítja, hogy mindig határozottan beszéljenek. Megdorgálta azokat, akik nemtetszést keltettek a hallgatóságban: „Azzal rontják el az ünnepélyes benyomást, hogy mennydörögve harsognak, üvöltik és ordítják az igazságot. De ha a helyes hanghordozással hirdetjük, ha ünnepélyesen cseng az üzenet, ha olyan a hangunk, hogy meg is rendít, sokkal kedvezőbb benyomást kelt. Krisztus ilyen hangon tanította tanítványait. [...] A hangszínek sok köze van ahhoz, hogy megérintjük-e a hallgatók szívét.”⁴

Ne feledjük, hogy a beszéd és az éneklés valóban Isten értékes ajándéka. Értékeljük ezeket és használjuk fel az Adományozó tiszteletére és dicséretére. Ha nem rendelkezünk a beszéd ajándékával, akkor egy hallgatag, szomorú világban és társadalomban élnénk. Ez az ajándék még értékesebb és még szükségesebbé válik a menynek országában. Ott „Kánaán nyelvét” beszéljük majd, és a mennyei angyalsereggel együtt énekelünk. Eképpen éljük és gyakoroljuk most azt, amiről úgy gondoljuk, hogy az Új Földön is megtehetjük majd. ■

Wilhelmina Dunbar nyugdíjas. 30 évig dolgozott zenetanárként és ugyanennyi ideig volt a Dél-Afrikai Helderberg Kollégium karmestere. Mesterképzését az Andrews Egyetemen végezte, egyetemi oklevelét pedig a Londoni Királyi Akadémián szerezte.

1. Ellen G. White, *Bizonyságtételek*, 2. köt., 616. old.
2. Ellen G. White, *Előtted az élet*, 199. old.
3. Ellen G. White, *Evangelizálás*, 667–668. old.
4. Ellen G. White, *Bizonyságtételek*, 2. köt., 615. old.

A *Curierul Adventist* fennállásának 100. évfordulója

– az ünneplés és odaszentelődés alkalma

Râmnicu Vâlcea

A Râmnicu Vâlcea 1. számú adventista gyülekezetében június 7-ét a *Curierul Adventist*, a romániai Hetednapos Adventista Egyház hivatalos folyóirata fennállásának 100. évfordulója ünneplésére szentelték. A szombat délelőtti prédikációt Leonard Constantinescu testvér tartotta, aki felidézte a folyóirat történelmének legkiemelkedőbb eseményeit. Bemutatta azokat a nehéz időszakokat, amelyeket a kommunista rendszer megszorításai miatt kellett átélnie az egyháznak, de az 1989 utáni szép időket is. A *Curierul Adventist* mindig biztos pontja volt egyházunknak, tájékoztatást nyújtott és megerősítette keresztény meggyőződésünket.

Ezen a különleges napon a folyóirat 100 számának egy-egy példánya került bemutatásra a gyülekezetben, a szószék mellett, emlékeztetve a közösséget arra, hogy ez a kiadvány az idők során Isten kegyelme által mindig mérföldkőként hirdette a szent elveket.

A szombat délutáni program keretén belül egy filmet mutattak be, melyet a *Curier* szerkesztősége készített erre az alkalomra, ezzel is kiegészítve a szombat üzenetét.

A folyóiratnak szentelt nap megfelelő alkalmat nyújtott arra, hogy felfrissítsük és felénkítsük advent meggyőződésünket, és nem utolsósorban lehetőséget adott, hogy felújítsuk a *Curierul Adventist* által bemutatott keresztény értékekkel szembeni elkötelezettségünket.

Hálát adunk Istennek, hogy ilyen csodálatosan vezette ezt a folyóiratot az elmúlt 100 évben és kívánjuk, hogy áldása továbbra is töltse be és elégítse ki a szerkesztőség szükségleteit.

Gabriel Brânzan, gyülekezetvezető

A Campulung Muscel-i kerület

2014. június 7-én, a *Curierul Adventist* fennállásának 100. évfordulója alkalmából különleges ünnepségre került sor a Campulung Muscel-i kerületben.

A program péntek este kezdődött egy nyilvános istentisztelettel, amikor tapasztalatokat mondtunk el a *Curier* befolyásáról bizonyos emberek hitéletére és a gyülekezet fejlődésére. Ez alkalommal Ion Nicolae testvér, aki a codleai gyülekezetből látogatott el hozzánk, elmesélte, hogy gyermekkorában szülei szorgalmasan gyűjtötték a *Curierul Misionar* kiadásait. Amikor édesapja a frontra került, édesanyja és nagyobb testvérei továbbra is átvették és olvasták a folyóiratot, melynek akkori mottója így szólt: „Mily szépek a hegyeken az örömondónak lábai, aki békességet hirdet!” Akkori gyermeki ésszel gondolkodva kapcsolatot vélt felfedezni a frontról érkező hírek és a *Curier* hasábjain megjelenő jó hírek között. Arra várt, hogy egy nap azt olvassa majd a folyóiratban, hogy édesapja hazatér a háborúból.

Ez a történet minden jelenlevő elméjében azt a gondolatot élesztette, hogy a *Curier* az idők során mindig azzal a jó hírrel szolgált, hogy menyeyei Atyánk jön, hogy hazavigyen bennünket.

A program szombat délelőtt folytatódott az ünnepi szám vezércikkének a felolvasásával. Délután pedig az egész gyülekezet megnézhetette a szerkesztőség által összeállított videoanyagot.

Kiemelték a *Curier* szerepének fontosságát a hit és az egyház elvi egységének fenntartásában, mivel azokban az időkben ez volt az egyetlen információs forrás. Ugyanakkor hangsúlyozták a cikkek mély teológiai töltetét, a Jelenések könyve és Dániel könyve margójára írt értékes magyarázatokat, valamint a korábbi számok hitgyakorlattal kapcsolatos konkrét tanácsait. Az első kiadásokban tiszta és világos útirányt mutattak, az utóbbi számokban megjelenő cikkek pedig megadták azt a lehetőséget, hogy az olvasó önmaga szabja meg az erkölcsi normák gyakorlatba ültetésének kritériumait.

Felix Jercău, lelkész

A romani gyülekezet

A romani adventista gyülekezet 1912-ben nyitotta meg kapuit, amikor a bárjai Moraru Grigore új hittel tért haza a katonaságból. Új hitéről bukaresti társától, a kovácsmesterséget űző Ioşcatól hallott. Hite mélyen bevésődött 14 éves húga, Elena szívébe is, aki 1915 őszén bátyja segítségével Bukarestbe utazott, ahol szeptember 5-én Ştefan Demetrescu lelkész megkeresztelte őt. 1921-ben Elena férjhez ment Cozma V. Dumitru Tachehoz, aki iaşi-i katonaszkodása során fogadta el az advent hitet. Cozma Tache, sógorával, Neagu Vasileval együtt keresztelkedett meg 1920-ban Iaşiban.

1923-ban Cozma Tache és Neagu Vasile Romanban házat béreltek az istentiszteletek megtartására. Neagu Vasile testvér megnyerte testvérét Iont, és Anicát, férjével, Dannel együtt. 1925-ben a romani csoport a bákói gyülekezethez tartozott, 15 tagot és egy barátkozó lelket számlált. A gyülekezet lelkésze Alexe Neculai, Alexe Constantin édesapja volt. Miután az idők folyamán 11 különböző helyen gyűltek össze, 1952-ben sikerült megvásárolni a Republicii sugárút

34. szám alatti épületet, ahol a jelenben is működik a gyülekezet.

Jelenleg a gyülekezet 193 tagot számlál, nagyrészüket Romanból származik, 62 tag pedig szombatról szombatra a környező 18 helyiségből jön a gyülekezetbe. A romani gyülekezet ismert tevékenységeiről és terveiről, melyeket a jelenben is végez: egészség-expo, egészség-klub 1. és 2. szint, gyerekváros, mely idén már 7. alkalommal került megrendezésre, vakációs bibliaiskola és a helyi televízióban (CNS Roman és RomTV Roman) közvetített adások. Szeretnénk a jövőben minél nagyobb mértékben bekapcsolódni a szociális munkába és az oktatásba. Érdekel bennünket az emberek sorsa, szükségleteik kielégítése. Tagjaink között vannak orvosok, nővérek, tanárok és tanítók is. A romani gyülekezet keretén belül hosszított programú óvoda is működik, ahova nagyrészt nem adventista családok gyermekei járnak.

Eugen Profir, lelkész

Macedónia

A Macedón Köztársaság a Balkán-félsziget egyik országa. Az ország 2000 méter magasságot is meghaladó hegyvonulatairól, valamint több mint 520 természetes és mesterséges taváról ismert. Területe körülbelül 25700 km², lakossága 2 millió. Lakóinak nagy része keresztény ortodox (64%) vagy muzulmán (33%). A nemzeti hovatartozás kérdése itt is rendkívül fontos. Az iszlám követői nagyrészt a török, albán vagy roma kisebbség köréből származnak. Létezik egy viszonylag kis létszámú protestáns közösség is, melynek az állam volt elnöke, a metodista Boris Trajkowski is tagja volt.

Az advent üzenetet 1880-ban prédikálta először Skopjében Andreas Seefried, az ismert adventista úttörő, aki Bibliákat szeretett volna itt árulni, annak ellenére, hogy az ország török fennhatóság alatt állt. Kis idő elteltével a misszionáriust elfogták és börtönbe vetették, de ott is sikerült tevékenykednie, és a fogház falai között megkeresztelte az első adventistát, egy 82 éves albán nemzetiségű elítéltet. A misszionáriust két-hónapnyi fegyház után szabadon engedték és tevékenysége következtében a térség pasája is áttért

a muzulmán hitről a kereszténységre, hetednapig adventista lett.

Az orvosi missziómunkát Dr. Garabet Jeram kezdte el, aki Amerikából érkezett, mint a török csapatok tisztje és orvosa, szintén 1880-ban. Leszerelése után orvosi rendelőt nyitott Radovişban és nem sok idő múlva megszervezte itt a térség első adventista gyülekezetét.

A legutóbbi statisztikák szerint jelenleg Macedóniában 553 adventista tag van, 154 gyülekezetben és 8 szervezett csoportban. A terület a Transz-Európai Divízióhoz tartozik. A divízió vezetősége úgy döntött, hogy az idei első negyedév 13. szombatján gyűjtött, több mint 1 millió dollárnyi összeget missziós központok megnyitására fordítják. A kics csoportok tevékenysége és az adventista rádiós- és televíziós műsorok által sok embernek alkalma és lehetősége nyílt hallani és megismerni az Úr Jézus második eljövételének jó hírét, amely ösztönzést jelent az ott élő adventistáknak, hogy továbbra is imádkozzanak és dolgozzanak ezekért a lelkekért.

Adrian Neagu, lelkész, Olténiai Egyházterület

A két vacsora

Bár Jézus visszajövetele a Jelenések könyvében több alkalommal is meg van említve, a 19. fejezet a *parusia* (eljövétel) témájának a csúcspontját képezi. A fejezetet három részre oszthatjuk fel: (1) 1-10. versek, melyek a visszajövetel feltételeit ismertetik; (2) 11-16. versek, melyek leírják a visszatérő személyt; és (3) 17-21. versek, melyekből felfedezzük, hogy mi történik majd a gonoszokkal, akik a visszatérés napján életben lesznek. A Jelenések könyvének 19. fejezetét még a két vacsora, a két vendégség fejezetének is nevezhetjük. Az egyik a hívók számára lesz előkészítve, ez a Bárány menyegzője. A másik „meghívottai” az ég madarai, ez Isten nagy vacsorája.

Jézus visszajövetelének feltételei

A visszajövetel idejének ismerete Isten hatalmában áll (Csel 1:7) és három feltétellel hozható összefüggésbe. Az egyik az, hogy a gonoszságnak el kell érnie csúcspontját, mint ahogyan Isten mondta annak idején Ábrahámnak, hogy nem űzheti ki Kánaánból az Emoreusokat, míg törvénytelenységük nem éri el a tetőfokát (1Móz 15:16). Ugyanúgy, a végidei Babilon sem nyerheti el büntetését, míg vétkei nem gyűlnek annyira fel, hogy elérjék a mennyet (Jel 18:5). Ahogyan azonban Sodoma és Gomora elpusztítását addig halasztotta Isten, mígnem Lót és családja el nem hagyta a várost és menedéket nem talált (1Móz

19:22), Ő azt sem engedi meg, hogy a végidei Babilont elpusztítsa a fenevad a föld királyaival együtt, mielőtt Isten népe meg nem hallja a kiáltást és biztonságos helyre nem menekül. A visszajövetel második feltétele: a megváltás evangéliumát hirdetni kell (Jel 18:4; Mt 24:14), hogy Isten minden gyermeke szabadulást nyerjen.

A harmadik feltétel Jel 19:7-9 verseiben található: „Örüljünk és örvendezzünk, és adjunk dicsőséget néki, mert eljött a Bárány menyegzője, és az ő felesége elkészítette magát, és adatott annak, hogy felöltözzék tiszta és ragyogó fehér gyolcsba; mert a fehér gyolcs a szenteknek igazságos cselekedetei. És monda nékem: ird meg: boldogok azok, akik a Bárány menyegzőjének vacsorájára hivatalosak. És monda nékem: ezek az Istennek igaz beszédei.” Itt Isten népének lelki felkészüléséről van szó. Elég furcsán hangzik az a gondolat, hogy cselekedetekbe kell öltöznünk, azonban ezt jelenti a hit általi megigazulás: az Istennel való találkozásra felkészült egyház nem lenne tökéletes e nélkül a kívülálló kiegészítés nélkül, vagyis a nélkül a fehér gyolcsruha nélkül, amelynek elkészítéséhez semmivel sem járult hozzá.

A Bárány menyegzőjéhez kapcsolódó boldogság egy másik kérdést is felvet: ki a menyasszony, és kik a meghívottak? A válasz nagyon egyszerű: az egyház a menyasszony (2Kor 11:2) és a nász-nép (Mt 22:1-14; 25:1-13) egy személyben. A menyegző és a vacsora két, egymással szoros kapcsolatban álló szakasz. A menyegző az Isten és népe közötti kapcsolatot jelenti, egészen az Ő eljöveteleig, mely különösképpen a vizsgálati ítélet idején nyer megerősítést. A menyegzői vacsora a szemtől szemben való találkozást jelenti. A 19. fejezet első része egy olyan szakasszal zárul, amely majd a 22. fejezetben is megismétlődik, amikor János meghajol az angyal előtt (19:10). Az angyal első válasza, ahogyan azt a görög szöveg nagyon szemléletesen bemutatja, spontán és azonnali: „Meglásd, ne tedd!” A keleti meghajlás olyan gesztus volt, amely hordozhatott magában vallásos hangvételt is, ám nem csak kimondottan ezt jelentette. Mind a Jelenések könyvében (Jel 3:8), mind a Biblia többi könyvében (például 1Sám 25:41) találunk olyan eseteket, amikor a meghajlás a tisztelet vagy az alárendeltség

jeleként mutatkozik. Éppen ezért nehéz elhinnünk, hogy János ugyanúgy hajolt meg az angyal előtt, mint ahogyan Isten előtt tette. Valószínűleg a tisztelet, az alárendeltség jeleként választotta ezt a viselkedési formát, ugyanúgy, ahogy Dániel is földre borult az őt kísérő angyal előtt (Dán 8:17-18). Figyeljük meg azonban, hogy Dánielt nem dorgálták meg ezért, Jánost azonban figyelmeztették, hogy ne hajoljon meg az angyal előtt, és ugyanakkor egy parancsot is kapott: „Istent imádd!” Ennek az lehetne a magyarázata, hogy az angyal megpróbálta hangsúlyozni a Teremtő imádatának fontosságát a Jel 13-14 fejezetében bemutatott végidei körülmények között.

Az eljövendő

Az eljövendő személyének a bemutatása nevek, címek vagy más tulajdonságok által történik. Az első csoportba a következők tartoznak: „Hív”, „Igaz” (Jel 19:11); „Isten Igéje” (Jel 19:13); „Királyoknak királya és Uraknak ura” (Jel 19:16). Az utolsó két név felfedése ellentmondásosnak tűnhet a Jel 19:12-ben ismertetett adatokkal szemben, vagyis hogy „az ő neve fel vala írva, amit senki nem tud, csak ő maga.”

A magyarázat a görög „megismerni” (*oidā*) ige értelmezéséből származik, amely nem csak az elméleti ismeretekre utal, mint egy másik görög ige (*ginōscō*), hanem a gyakorlati megismerésre is. Más szavakkal, Jézus egyik neve – „Isten Igéje” – egy olyan név, amelyet senki nem ismer személyesen vagy tapasztalatból. Ez a görög módja annak a kifejezésnek, amelyet mi valahogy így

fogalmaznánk meg: „olyan írott nevet viselt, amelyet senki más nem viselhet rajta kívül”.

Jézus tulajdonságaiból körülírhatjuk kinézetét vagy cselekedeteit. Ezek közül hármat szeretnék említeni: fehér lovon ül, sok koronát visel és vérbe mártott ruhába öltözött. Az első jellemző azonos a Jel 6:2 versében leírt képpel, a második azonban már ellentétes ezzel. Az említett bibliaversben Jézus a győzők koronáját viseli, a 19:12 szerint azonban sok királyi koronával ékesített, amelyek szintén ellentétben állnak a fenevad leírásában szereplő hét koronával. A vérbe áztott ruha a borsajtóra utal (Jel 14:20), ugyanis amikor a sajtóban lábbal taposták a szőlőt, akkor fennállt a ruha beszennyeződésének a veszélye. Ez a gonoszok elpusztításának az előrejelzése.

A millennium előtti ítélet

Az ég madarainak meghívása a vacsorára (Jel 19:17-18,21) természetesen jelképes, és számos ország néprajzi vonatkozásában megjelenik. A hazai népmesékben is fellelhető ez a motívum. A Jelenések könyvében e jelkép mögött a királyok, a vezérek, a vitézek, a hitetlenek biztos pusztulása sejthető. Amikor a gonoszok elpusztítása előtt lakomára hívják az ég madarait, az csak azt jelentheti, hogy a gonoszok halála biztos és elkerülhetetlen.

Jel 19:19 bemutatja a fenevadat és a világ királyait, akik fegyvereiket szorongatva összegyűlnek, hogy háborút indítsanak a Bárány és serege ellen. A végkifejlet nagyon érdekes. A fenevad és a hamis próféta a tűztengerbe vették (Jel 19:20). Milyen értelemben tapasztalják meg a tűztengert, vagyis a második halált (Jel 20:14; 21:8)? Ha a fenevad és a hamis próféta gyűjtőnevek, akkor azt jelenti, hogy lesznek emberek, akik a millenniumi ítélet előtt a második halál büntetésében részesülnek. Teológiai szempontból ez csak akkor lenne helyes, ha a fenevadat és a hamis prófétát olyan vallási szereplőkként fognánk fel, akik a vizsgálati ítéletkor voltak megítélve, és már nem támadnak fel a millennium végén. Vajon a fenevad és a hamis próféta „Isten Házának” tagjai, hogy a visszajövetel előtt kerüljenek megítélésre? Ha a fenevad és a hamis próféta intézményeket jelentenek, akkor a millennium végén már nem létezhet a szövetségük, mivel a gonoszok feltámadásakor csak egyetlen gonosz létezik majd – a sárkány. A világ fejedelmei, hadseregeik és a gonosz emberek a Jézus szájából kijövő kard által pusztulnak el. Nem kerülhetik el Annak arcát, Akit visszautasítottak, és Akinek tekintete minden fegyvernél élesebb. ■

Laurențiu Moț,
Újszövetség-tanár,
Adventista Teológiai
Intézet

Fiú vagy csak haszontalan szolga?

Rembrandt: A tékozló fiú hazaérkezése

Az utóbbi hetekben Isten többször is Lukács 17:7-10 verseire irányította a figyelmemet. Nem önszántamból, de valahogy mindig odalapoztam. Egy idő után foglalkoztatni kezdett ez az igeszó, annál is inkább, hogy nem értettem a mondani-valóját. Végül magam kértem Istent, hogy tárja fel előttem az értelmét.

Hadd ajánljam most a kedves Olvasó figyelmébe is ezt a jézusi tanítást:

„Kicsoda pedig tiközültek az, aki ha egy szolgálja van, és az szánt vagy legeltet, tüstént azt mondja annak,

mihelyt a mezőről megjő: Jer elő, ülj asztalhoz? Sőt, nem ezt mondja-e néki: Készíts vacsorámra valót, és felövezvén magadat, szolgálj nekem, míg én eszem és iszom; és azután egyél és igyál te? Avagy megköszöni-é annak a szolganak, hogy azt művelte, amit néki parancsolt? Nem gondolom. Ezenképpen ti is, ha mindazokat megcselekedtétek, amik nektek parancsoltattak, mondjátok, hogy: Haszontalan szolgálak vagyunk; mert amit kötelesek voltunk cselekedni, azt cselekedtük.”

A példázat jellegű tanítás lényege első lépésben talán így fogalmazható meg: Semmi különös és dicséretre méltó nincs abban, ha egy szolga megteszi a kötelességét az urával szemben. Azt a szolgát, aki csak kötelességből engedelmeskedik a gazdájának, Jézus „haszontalan”-nak nevezi. Az ember és Isten kapcsolatára alkalmazva, azt mondhatnánk, hogy Isten haszontalannak tekinti azt, amikor valaki kötelességtudatból

rendeli alá magát az Ő akaratának. Ha azért engedelmeskedünk Neki, mert azt hisszük, hogy szolgálatunkért cserébe a mennybe jutunk, ez a szemléletmód haszontalanná – mondhatnánk: terméketlenné, gyümölcstelenné – teszi keresztényi életünket Isten szemében.

„Növeljed a hitünket!”

Kiknek és milyen céllal mondta el Jézus ezt a tanítást? Amikor arra intette tanítványait, hogy egy napon akár hétszer is éljenek a megbocsátás lehetőségével, ők azt kérték Tőle, hogy növelje a hitüket. Érezték, hogy emberi erejükből nem futja annyiszor megbocsátani valakinek, érezték, hogy erre túl kevés a hitük. Jézus pedig a már említett példázattal világított rá hitlenségük okára: A tanítványok vallása azért volt erőtlen, mert ők szolgálai módon, csak kötelességből engedelmeskedtek Istennek; érdekből, mert valamit vártak cserébe, hogy egyszer majd jutalmat nyernek az Isten országában. Hitetlenségük ebből a szemléletmódból fakadt. Egyébként a korabeli zsidóság egészét is ez a fajta valóságos gondolkodás jellemezte, ezért nem tudták elfogadni Jézus szolgálatát, amint azt később Pál is felismerte: „Izráel ellenben, mely az igazság törvényét követte, nem jutott el az igazság törvényére. Miért? Azért mert nem hitből keresték, hanem mintha a törvény cselekedeteiből volna. Mert beleütköztek a beleütközés kövébe” (Róm 9:31-32).

Miközben sokan szolgálai módon gyakorolják vallásos életüket, Isten nem kötelességtető szolgáknak tekinti követőit, hanem gyermekeinek, akiket nem érdemük szerint jutalmaz, hanem irgalmából és kegyelméből elfogadja és teszi alkalmassá az üdvösségre: „Amilyen könyörülő az atya a fiakhoz, olyan könyörülő az Úr az Őt félők iránt” (Zsolt 103:13).

A fiak nem szolgák

A tékozló fiú példázatában egy adott pillanatban mindkét fiú kijelentése azt tükrözi, hogy ők atyjuk szolgáinak tartják magukat. A kisebbik a béresek közé számlálja magát, mert tudja, hogy eljátszotta a fiúságot, eltékozolta apja örökségét, és nem méltó többé erre a státuszra. A nagyobbik meg azért, mert „annyi esztendőtlől fogva szolgálók néked, és soha parancsolatodat át nem hágtam, és nékem soha nem adtál egy kecskefiat”. Mindketten félreismerték apjukat, így az egyik meg nem érdemelt kegyelemben részesült, a másik pedig végzetesen csalódott benne. Az atya ezzel szemben soha nem tartotta szolgájának egyiket sem, mindkettőt fiának szólítja: „az én fiam elveszett és megtaláltatott”; „fiam, te mindenkor velem vagy, és mindenem a tiéd”.

Emberi számítás szerint mi csak szolgáló lehetünk Istennek, ám Isten számítása szerint csak fiakként juthatunk az Ő országába: „Mint hogy pedig fiak vagytok, kibocsátotta az Isten az ő Fiának Lelkét a ti szíveitekbe, aki ezt kiáltja: Abba, Atya! Azért nem vagy többé szolga, hanem fiú; ha pedig fiú, Istennek örököse is Krisztus által” (Gal 4:6-7).

Engedelmesség – szeretetből vagy kötelességből?

Mi a különbség abban, hogy szolgálóként vagy fiúként engedelmeskedünk Istennek? Amikor valaki szolgálóként engedelmeskedik, azt kötelességből teszi, mert azt hiszi, hogy ezzel kiérdemli Isten jóindulatát az üdvösségre. Adok-kapok alapon képzelem el az Istennel való viszonyt. Mint a gazdag ifjú: „Mi jót cselekedjem, hogy örök életet nyerjek?” (Mt 19:17). Azt gondolja, elég jó kondícióban lehet ahhoz, hogy felmásszon a Jákób létráján. Szerinte ha elég profi szolgává válik, egyszer Isten mellett fog ülni a királyiszékben. Vallási perfekcionista. Azt hiszi, hogy gazdag, semmire sincs szüksége, miközben nincs tudatában, hogy „nyomorult és nyavalyás és szegény és vak és ziziten” (Jel 3:17). Engedelmessége nem hoz valódi hasznot, nem terem gyümölcsöt az életében.

Aki fiúként engedelmeskedik Istennek, nem azért teszi, hogy a mennybe jusson, hanem azért, mert hálás Istennek a szabadításért, az irgalomért, melyben részesült. Tudja, hogy saját erejéből semmit sem cselekedhet, és Isten csodájára van szükség az életében, hogy átváltozzon Krisztus ábrázatára és így felkészüljön az örök életre.

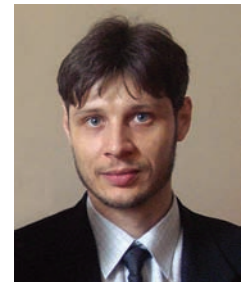
A tékozló fiú – ha megmaradt abban az alázatban, ahogyan visszatért atyjához – egész életében hálás lehetett atyjának, hogy visszafogadta, irgalmában részesítette, és a továbbiakban ez a hála készítette őt engedelmességre atya iránt. Szolgálatát őszinte hálából és szeretetből, nem pedig kötelességérzetből fakad. Isten csak ilyen engedelmességet fogadhat el. Előtte semmi a megszokásból, rutinból, kötelességből hozott áldozat: „Mert szeretetet kívánok én, és nem áldozatot: az Istennek ismeretét inkább, mintsem égőáldozatokat” (Hós 6:6); „Aki hálával áldozik, az dicsóít engem” (Zsolt 50:23).

Isten megismerése előfeltétel, hogy engedelmességünk hálából és szeretetből fakadó legyen. Nem lehet valakivel szeretetkapcsolatunk, és nem érezhetünk hálát iránta, ha nem ismerjük, ha nincsenek tapasztalataink vele. Ha valóban, a maga mélységében megértettük Krisztus érettségünk hozott áldozatát, lehetetlen dolog, hogy ez az áldozat ne tenne minket örökre hálássá Isten iránt. Amint Jézus is mondta: „ha felemeltetem e földről, mindeneket magamhoz vonzok” (Jn 12:31).

A Szentlélek a fiak öröksége

„Mint hogy pedig fiak vagytok, kibocsátotta az Isten az ő Fiának Lelkét a ti szíveitekbe”, idézem újra Pált, mert nagy ígéretet találunk a szavaiban. Aki fiúként, azaz hálából és szeretetből engedelmeskedik Istennek, az örökségként kapja a Szentlélek ajándékát, „mert akiket Isten Lelke vezérel, azok Istenek fiai” (Róm 8:14). Jézus szerint ha az ember gonosz létevé képes jó ajándékokat adni a fiainak, Isten annál inkább ad – Máté evangéliuma szerint – jókat (7:11) és – Lukács evangéliuma szerint (11:13) – Szentlelket azoknak, akik Tőle kérik. E szerint a legfőbb jó, amit Isten adhat nekünk, a Szentlélek. Mi is lehetne értékebb annál, mint amikor az élet nehéz helyzetében vigasztalást, útmutatást, erőt kapunk Istentől, a Szentlélek bennünk lakozása által.

Isten azt szeretné, hogy mi ne szolgálóként, hanem fiaként engedelmeskedjünk Neki. Nem kötelességből, hanem hálából és szeretetből. Ne a fölöslegünkéből adjunk, hanem magunkat szánjuk oda Neki, mindenestől, hiszen Ő is „Önmagát adta miértünk, hogy megváltson minket minden hamisságtól, és tisztítson Önmagának kiváltképpen való népet, jó cselekedetekre igyekezőt” (Tit 2:14). ■

Mezei Áron, szerkesztő

Emlékek a jövőre

Meglepődve értesültem róla, hogy a második világháború után Romániában, az egyházakat érintő megszorítások ellenére, az adventisták továbbra is szerveztek kongresszusokat és ifúsági találkozókat. 1946. július 19–21. között került sor „a hetednapi adventista ifjak marosvásárhelyi körzetének közgyűlésére, a marosvásárhelyi Kultúrpalota kistermében”.¹ Ez a hír azért is furcsa, mert a marosvásárhelyi rendőrség irattárában is megjelenik. Az esemény leírása egyszerű, vázlatos, sőt, dicsérő hangnemben beszél a szervezőkről. „Az összejövetel rendben és csendben zajlott, egyetlen olyan dolog sem történt, amely érdekelné az állam rendjét és biztonságát.”²

Mesterséges kilátások

A meghirdetett program értelmében³ az esemény három napja alatt egyszerű történések zajlottak: erkölcsi nevelés, prédikáció, istentisztelet, az ifjak odaszentelődése, a méhkerti misszióiskola bemutatása, énekek és versek. A technikai felszereltség távolról sem hasonlítható össze a mai helyzettel. És mégsem volt unalmas, egyhangú vagy érdektelen. A városi rendőrség jelentése szerint mintegy 1000 fiatal vett részt a találkozón. És nem egy egyházterület ifúságáról, hanem csak a vásárhelyi kerület fiataljairól van szó.

Az ezt követő héten, 1946. július 27–28-án, pénteken és szombaton Régenben került sor egy hasonló rendezvényre. A marosvásárhelyi csapathoz (Vasile Florescu, Gabriel Procsch és Csongvai

Domokos) ez alkalommal Farkas Dániel, az Erdélyi Egyházterület elnöke is csatlakozott, valamint Berner Konrád testvér, és sokan mások. A program hasonló volt. A régi rendőrség jegyzőkönyvének áttanulmányozása által rekonstruálhatjuk az eseményt, az istentiszteletek minden részletét pontról pontra⁴.

Mintegy 400 adventista volt jelen. Az események csúcspontját az ifjak buzdítása jelentette, hogy minél többen iratkozzanak be a méhkerti misszióiskolába.

Mindezek az események olyan politikai körülmények között zajlottak, amikor minden valóságos kiadványt cenzúráztak, a történelmi egyházak nehezen túrték meg az adventistákat, és a szombat mint nyugalomnap megtartása komoly gondot jelentett.

Mégis hogyan vált lehetségessé...? A fent említett események az akkori történelmi összefüggésben egyre érthetőbbé válnak.

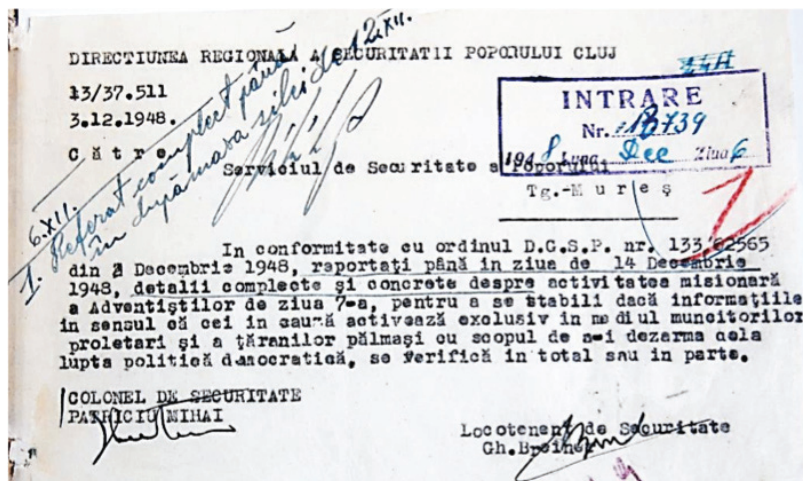
Árnyak

Közvetlenül a háború után a vallásos felekezetek nagy része viszonylagos szabadságnak örülhetett, különösen azok, amelyek már a háború előtt is léteztek. A történelem láthatárán azonban egy másik, a két világháború közötti periódustól eltérő történelmi valóság kezdett derengeni.

1944. augusztus 23 után a kommunisták kerültek hatalomra, és meg akarták szerezni a lakosság támogatását. Hatalmuk megerősödésével együtt azonban egyre nagyobb teret hódítottak az ország politikai életének színpadán és lassan jelentkeztek a megszorítások is. 1948-ban alakult meg a titkosrendőrség, a Securitate. Ekkor jelentek meg az adventisták elleni első fellépések: „ők kizárólagosan a proletár munkások és a kétkézi munkát végző parasztok körében tevékenykednek annak érdekében, hogy lebeszéljék őket a demokratikus politikai harcról”⁵

Ezt az átiratot egy időben küldték ki Erdély minden helységébe. Ebből is világossá válik, hogy a vád általános az adventisták ellen szolt.⁶

Csupán egy év és néhány hónap telt el a fent említett események után, amikor a marosvásárhelyi titkosrendőrség a következőket jelentette: „Körzetünkben a marosvásárhelyi hetednapi adventistáknak 28 gyülekezete van. Jelenleg még nem kaptunk hírt e vallásfelekezet missziós tevékenységéről.”⁷

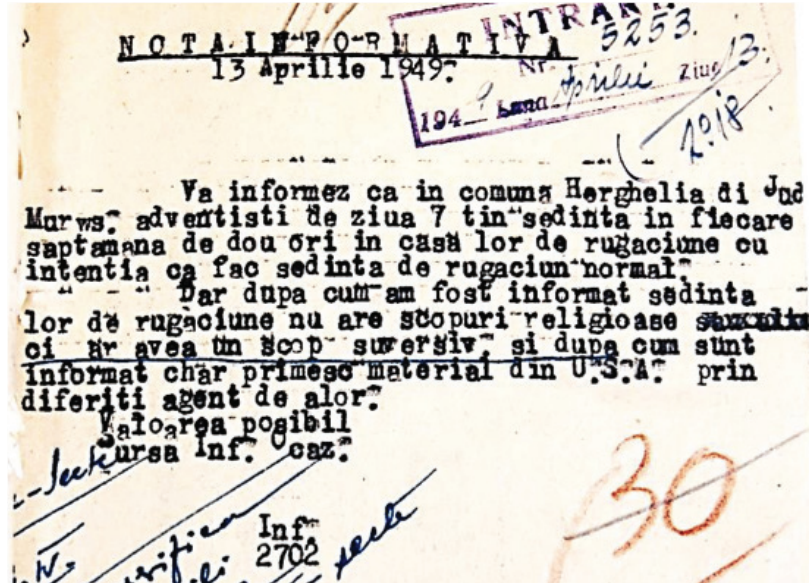
1949 tavaszán azonban már besúgók álltak az adventisták nyomában. A besúgókat eleinte csak egy azonosítási számmal különböztették meg. A mezőménesi adventisták ellen azt a vádat fogalmazták meg, hogy „hetente kétszer gyűléseznek imaházukban azzal a kijelentett szándékkal, hogy imaórát tartanak. Azonban, tudomásom szerint imaórájuknak nincs vallásos jellege, hanem hátsó szándékaik vannak, sőt, bizonyos ügynökök által még az A.E.Á.-ból is kapnak anyagot.”⁸ És mindezek ellenére az adventisták folytatták hitük gyakorlását az állami megszorítások által körülhatárolt keretek között.

Egy másik átiratban a kolozsvári titkosrendőrség 1949. június 24-én elrendelte egy keresztügyi istentisztelet megfigyelését, mely a Maros megyei Kozma helyiségben volt megtartva. Kérték az esemény minden részletének pontos leírását, valamint a megkeresztelt új tagok személyes adatait.⁹ Egy újabb keresztesség alkalmával, ez alkalommal Teke községben, a marosvásárhelyi titkosrendőrség már teljes dossziét állított össze a megkeresztelt személyes adataival, ahova az illető személyek előző vallását is bejegyezték.¹⁰

Világosan látható tehát, hogy ami a háborút követő években fényes kilátásokkal kecsegtetett az advent hit számára, legalábbis Erdélyben, rövid idő alatt megváltozott. Egyre nehezebben túrték, s folyamatosan figyelték az adventisták minden tevékenységét, hogy az első adandó alkalommal eltüntessék őket a társadalom színpadáról. Bebizonyosodott, hogy az ifjak komoly lelki felkészítése döntő hatással volt az egyház következő időszakára, amikor nehéz körülmények között kellett megállniuk a kommunista rendszer hosszú éveit.

Valós kilátások

Ma örvendünk ifjaink szerteágazó érdeklődéséért és tevékenységeikért. Örvendünk a szabadságnak, a technikai lehetőségeknek és körülményeknek, az egyre bővülő programoknak. A kommunista rendszerből kimaradt területek ifjainak szomorú tapasztalata – akikre mi példaképként tekintettünk – mindannyiunkat megdöbrent. Sajnálatos módon tapasztaljuk, hogy hitünk gyakorlatba ültetése, annak életmódként, természetes, mindennapi tevékenységként való felfogása egyre kevésbé vágyott célkitűzés lett. Ha az istentiszteletek nem eléggé vonzóak, ha nem elégítik ki a változatosságra vágyó jelenlevők igényét, akkor már nem is látogatjuk a gyülekezetet. Egyre gyakrabban tapasztaljuk a felebarát iránt tanúsított önfeláldozó megváltói szeretet

megnyilvánulásainak hiányát. A hírnevtől kísért anyagiasság lett a vágyott cél fiataljaink számára, és egyre jobban elhanyagolják azt a lelki munkát, amelyet Jézus elvár tőlünk. Természetesen vannak értékes kivételek is, melyekért áldjuk Isten nevét. Mégis, azt hiszem, hogy vissza kellene emlékeznünk szüleink és nagyszüleink tapasztalataira. Magasztos, prófétikus, egyedi pillanatokban élünk. Nem pánikkeltésként jelentem ki, hogy a jelen idő komoly felkészülésre késztet (1 Thess 5:3). Minden nap és minden ember számít. Valaki ott fenn, számít rám... és rád. Vajon csalódást okozunk Neki? Gondoljuk át... minél hamarabb! ■

1. Arhivele Naționale Direcția jud. Mureș, *Inspectoratul Județean M.A.I. Dir. Reg. M.A.I.*, 2364. dosszié, 35. lap.
2. U.o.
3. U.o. 36. lap.
4. Arhivele Naționale Direcția jud. Mureș, *Comisariatul de poliție Reghin*, 32. dosszié, 23–26. lap.
5. Arhivele Naționale Direcția jud. Mureș, *Inspectoratul Județean M.A.I. Dir. Reg. M.A.I.*, 79. dosszié, 1. lap.
6. Arhivele Naționale Direcția jud. Mureș, *Inspectoratul Județean M.A.I. Dir. Reg. M.A.I.*, 3325. dosszié, 134. old., ebben az átiratban a brassói titkosrendőrség körzeti szervezete ugyanazt kéri a csíkszeredai fióktól is. U.o. 1987. dosszié, 12, a marosvásárhelyi titkosrendőrség ezt az átiratot továbbküldi Maroshévízre, stb.
7. Arhivele Naționale Direcția jud. Mureș, *Inspectoratul Județean M.A.I. Dir. Reg. M.A.I.*, 79. dosszié, 3. lap.
8. Arhivele Naționale Direcția jud. Mureș, *Inspectoratul Județean M.A.I. Dir. Reg. M.A.I.*, 79. dosszié, 8. lap.
9. Arhivele Naționale Direcția jud. Mureș, *Inspectoratul Județean M.A.I. Dir. Reg. M.A.I.*, 79. dosszié, 28. lap.
10. Arhivele Naționale Direcția jud. Mureș, *Inspectoratul Județean M.A.I. Dir. Reg. M.A.I.*, 79. dosszié, 34. lap.

Iosif Suciú lelkész,
Dél-Erdélyi Egyház-
terület

CSELEKEDETEK 2000

Írta: Lucian Cristescu

Ez a cikk az Adventszemle 1999/8-9. (augusztus - szeptember) számában jelent meg először.

A kezdet

Megcsörrent a telefonom. Câmpian testvér volt a vonal másik végén: „Halló! Svájcból, Bernből hívlak. Holnap érkezik hozzátok egy amerikai, Mark Finley testvér küldi őt. Találkozzatok a repülőtéren és szakíts időt, hogy megbeszéljétek a CSELEKEDETEK 2000-rel kapcsolatos terveidet.”

Akit vártunk, Denzil, hatalmas, med vetermetű, ám gyerekszívű ember volt. Később felfedeztem szívének egy másik oldalát is, amely olyan volt, mint egy... megtért medve. Mark Finley menedzserként azért jött, hogy képet alkosson a programmal kapcsolatos elképzeléseinkről. A végén bevallotta: „Amikor ajánlották, hogy a CSELEKEDETEK 2000 tíz helyszínének egyikével foglalkozzam, feleségemmel együtt egyöntetűen Románia mellett döntöttünk. Hisszük, hogy itt hatalmas munkát lehet végezni Európáért. Szeretném, ha megértenéd az álláspontomat: nem egy másik NET-et szeretnék. Valami másra van szükség. Egy hatalmas erőbevetésre, minden lehetséges eszköz felhasználására, legyen az „pisztoly” vagy akár „dinamit”. Az egyháznak és minden élő léleknek fel kell ébrednie Krisztus utolsó hívására! Tudd meg testvér, hogy Románia számára nem lesz még egy ilyen alkalom és lehetőség! Ez az idő nem tér vissza többé!”

Minél többet hallgattam őt, annál lelkesebb lettem. Olyan régóta imádkoztunk ennek az időnek az érkezéséért. Nagyvonalakban előadtam terveinket. A '99-es év első hónapjait az ébredésre és az odaszentelődésre szánánk. Ezt követné értelemszerűen a többi eltervezett szakasz. „Megmutatom Marknak és küldöm a választ minél előbb.”

A terv

1998. december 2. Újból megérkezett Denzil. Ez alkalommal Mike Ryan társaságában. Ryanról már hallottunk. Híres személyiség, hiszen ő a világmisszió vezetője. Éppen Nepálból érkezett, az evangélium határvidékén tett hosszú utazásából. Mark Finley kérte meg, hogy csatlakozzon csapatunkhoz és szükség esetén legyen segítségünkre a „haditerv” kidolgozásában. Azon a bizonyos gyűlésen születt meg a „Pünkösöd számomra” elnevezésű lelki terv. Milyen kapkodásba kezdünk, hogy mindent előkészítsünk a '99 januárjáig még hátralevő néhány nap leforgása alatt! A Munténiai Egyházterület készítette elő a kiscsoportok anyagát, Dél-Erdély a személyes odaszentelődés munkafüzetét, hét lelkész dolgozott a nyolc szombati prédikáció előkészítésében. A Vocea Speranței Rádió sokszorosította Mark Finley záró prédikációjának kép- és hanganyagát, melyet az ötvenedik napra szántunk.

Ébredés

1999 január-februárja.

A „Pünkösöd számomra” áldásnak bizonyult. Amit egyesek még soha nem tettek meg, vagy amit már régóta nem gyakoroltak, most újból megtörtént. A kiscsoportok feléledtek. A gyülekezetek tagjai szeretteikért imádkoztak. „Komoly gondok voltak gyülekezetünkben. A »Pünkösöd« idején azonban teljesen eltűntek” – vallotta be egyik lelkész-kollegám. Egy idős tag pedig így nyilatkozott: „Tudd meg, magamban arra gondoltam, hogy ez valóban a végidei pünkösöd. Azt reméltem, hogy ennek az időszaknak a végén valóban kiárad a

késői eső.” Várakozása nem teljesedett, és mégis... a következő hónapokban a gyülekezeti élet más volt, mint „pünkösöd” előtt. „Testvér, mindig így kellene, hogy éljünk!”

A világosság hirdetésének törvénye szerint a „Pünkösöd”-program átlépte országunk határait és rendre lángra lobbantotta a Moldovai Köztársaságot, Bulgáriát és Ukrajnát. Az anyagot gyorsan lefordítottuk három nyelvre (bulgár, ukrán és orosz), majd néhány hónappal később ők is átérték ezt a tapasztalatot. „Ilyen még nem volt nálunk! A gyülekezetek új lelkiséget tapasztalnak meg, azt, amivel elődeink, hitünk úttörői is rendelkeztek” – mondta Krupski testvér, az Ukrán Unió elnöke.

Munkában

Nagy a sürgés-forgás a Negustori utca 15. szám alatt. Hatalmas munkagépek dolgoznak. Épül a Munténiai Egyházterület új gyülekezerme. Az egyházterület személyzete azonban egy másfajta mozgásra is felfigyelt. Sok éves kimaradás után a bukaresti lelkészek újból havonta kétszer tartanak értekezletet. Miről? „Mit tehetünk annak érdekében, hogy időben elkészüljünk.” Minden hónapra új munkatervvel állnak elő. A hivatalos hangvételt lassan átveszi a csapatmunka szelleme.

„A bukaresti kollegák körében megnyilvánuló együttérzés a CSELEKEDETEK 2000 egyik legaldásosabb következménye” – vallotta be később egyikük. Így születtek meg azok a tervek, amelyeket később az ország többi lelkészével is megosztottak. Így született meg a „Sala Palatului”-terv. Így jöttek létre a bukaresti evangelizációs központok: Belu és Brâncoveanu – a Cultural moziban; Popa Tatu – a Favorit moziban; Labirint, Foișorul de Foc és Învingători – a Gloria moziban; Maranatha, Cuza Vodă és Crinul – a saját gyülekezeti termeikben. Összegyűjtötték az érdeklődők címét, nevét telefonszámát a Sala Palatului-ban rendezett nagy esemény pontos részleteiről való értesítés érdekében. Majd...

Felülről jövő segítség

Mit nem adtunk volna azért, hogy egy ilyen nagyszabású eseményt ahhoz mérten reklámozhassunk! Tudtuk azonban, hogy kellő óvatossággal kell eljárunk, és a magas árak is nagymértékben akadályoztak. A nyári időszak beköszöntésével együtt a képességvizsga előidézte válság is az egyházra nehezedett. Egyetlen jól előkészített reklámkampány sem lett volna sikerebb a CSELEKEDETEK 2000 számára, mint a szombat megtartásához ragaszkodó gyerekek elszántsága. A rádió- és televízióadók s az írott sajtó minden formája váratlanul készítette elő a „terepet”. A „meglátjátok majd, hogy mind elmennek vizsgázni” – típusú előrejelzések nem teljesedtek. Azok a gyerekek, akik már kiálltak egyszer Krisztusért, néhány hónap elteltével még kétszer kellett szembenézzenek a bukaresti közvéleménnyel: az Egészség-expo utcai reklámkampányán és a Carol-parkban zajlott bibliairási akció alkalmával.

Előkészületek a színpalak mögött

Barátunk, Denzil, már a kezdet kezdetén folyton bátorított: „Ne aggódjatok az anyagiak miatt. Isten gazdag, a legkritikusabb pillanatban gondoskodik majd a kellő erőforrásokról.” Először

kinyomtatták a „Pünkösöd számomra” áhítatos füzet első 80 000 példányát, majd a többi odaszentelődési irodalmi anyagot is. Szétosztottak 200 darab, Mark Finley prédikációit rögzítő videokazettát. A legátfogóbb terv azonban még hátra volt: körülbelül 50 000 Bibliát kellett kinyomtatni, melyekhez csatolták Mark Finley 26 részből álló bibliatanulmányát. Ennek lefordítása és megszerkesztése hatalmas és különösen igényes feladatnak bizonyult. Éjjel-nappal folyamatosan dolgozott egy csapat, hogy a lefordított anyag megfelelő időben eljusson a „Review and Herald” könyvkiadóhoz nyomtatás végett. Soha nem felejttem el azt, amikor Boacăneanu testvérrel együtt az utolsó pillanatban sikerült kézbesítenünk a kéziratot a DHL gyorsposta futárjának az Otopeni repülőtér melletti benzinkútjánál, hogy az utolsó járatra felkerülhessen. Amikor a gép felszállt, boldogan fogtunk kezét.

Aki valaha életében vezetett egy bármilyen kisméretű vállalkozást, tudja mennyire fontos a szervezés.

Hosszas tárgyalások után elhatároztuk 29 csapat megszervezését. Ezek a csapatok 5-től (zenei bizottság) 400 tagot is számláltak (teremfelügyelők, kézbesítők), s a nyilvános előadás megfelelő lebonyolításában segédkeztek. A csapat előfutárai a parkolóhelyek bejáratánál álltak és piros/zöld táblák segítségével irányították az autósokat a szabad helyek felé. A hátvédek a függöny mögött foglaltak helyet és arra vigyáztak, hogy egyetlen illetéktelen személy se léphessen a színpadra. Mindenki előre lefektetett terv szerint dolgozott. Nagyon ügyesen végezték a dolgukat a teremdiakónusok, s csodálatosan összehangolták a munkát a virágdíszekkel foglalkozó lányok. A csapat néhány tagja nem csak az előadások ideje alatt, hanem egész nap a helyszínen foglaltoskodott. „Ilyen szervezési erőfeszítéseket még nem láttam, amióta ennek a teremnek az adminisztrálásával foglalkozom. Ez alatt a két hét alatt úgy éreztem, mintha szabadságon lennék” –

vallotta be Maria Tănase, a terem gondnoka.

A zene

„Milyen zenét készítettetek elő testvéreim?” – aggodalmaskodtak egyesek. A Román Unió arra törekedett, hogy a '96-os és '98-as tapasztalat európai változatát valósítsa meg. A zenei bizottság (C. Tolici, G. Vasilecu, C. Geantă, Șt. Tajti és B. Catană) a válogatásokon először lelki, majd szakmai szempontokat vett figyelembe, aztán autóba ülve körbeutazták az országot a legkiválóbb zenészek felkutatása céljából. A meghallgatásokat fölvtették, majd újból és újból meghallgatták. A legjobbakat válogatták ki. A zene minősége sok esetben minden várakozást felülmúlt.

Rendkívül hálás vagyok azoknak a külföldi együtteseknek, akik nemzetközi jelleget kölcsönöztek programunknak. Csodálatos volt a nemzetközi hírnévnek örvendő bolgár kórus minden előadása, az ukrán és az orosz együttesek édes-keserű hangvételű dallamai a máramarosi és a bukovinai ukrán falvak lakosainak szívét dobogtatták meg, a magyar kórusok pedig jóindulatukkal és mosolygós arcukkal örvendeztettek meg mindannyiunkat.

A zenei program előkészítésében Isten csodálatos meglepetéseket is tartogatott számunkra: az „Ifjúsági alkotási fesztivál” alkalmával felvett néhány hangkazetta is bekerült „véletlenül” a CSELEKEDETEK 2000 zenei bizottságának felvételei közé. Így fedeztek fel néhány addig ismeretlen, de kimagasló zenei képességekkel rendelkező fiatalot, akik tehetségükkel, természetességükkel, szépségükkel, színvonalas előadásukkal elkápráztatták az európai hallgatóságot. Az előadások ideje alatt legkevesebb hat külföldről érkező levél dicsérte a bemutatott zenei programot. „Csodálatos látni, hogy előadóitok mind fiatalok, nagyon fiatalok. Boldogok lehetek, hogy ifjaitok értékelik a valódi minőséget... Most már értjük, hogy ti, romániai adventisták miért növekedtek olyan mértékben, hogy betölthetitek a földet...”

A színpad

Meg sem fordult a fejemben, hogy a díszletet is nekünk kell elkészítenünk. Csak későn, július végén derült ki, hogy ez is a mi feladatunk lesz. A színpad előkészítésének híre váratlanul ért. Először arra gondoltunk, hogy valami egyedien romániai motívum köré építjük fel a színpadi tervet, majd mégis a keresztet választottuk, hogy ezzel az egyetemes jelképpel szóljunk minden európai nemzethez.

Egészség-expo

Mindezek mellett a CARD csapat hatalmas, megerőltető, lelkes munkáját sem hagyhatom szó nélkül. Roșca

Beniaminnal Lucian Nicolau dolgozott együtt, aki nem utolsó sorban a plakátok és a meghívók tervezője is volt egyben. Az ő közös erőfeszítéseiknek köszönhető az egészség-expo teljes anyagának előállítás. Senki nem ismeri annak a sok idegességnek és álmatlan éjszakának az árát, amelyet ez a Krisztusért dolgozó csapat felvállalt. Szentágotai Lóránt, kolozsvári orvos, nyári szabadságát kimondottan ezekre a napokra tartogatta, hogy éjjel-nappal ezt az ügyet szolgálhassa. Akik a Sala Palatului földszintjén felállított standokat meglátogatták, volt min csodálkozónak. Egy felfüggesztett vízcsepp köré spirál formában rendeztük be a kiállítóteret, melynek anyaga bőséges és színvonalas kép- és írott anyagot tartal-

mazott. Ugyanakkor a Ménesi Egészségközpont kiváló, mindig jelenlevő és szorgalmas csapata masszázssal, számítógépes tesztekkel, tanácsadással és a CSELEKEDTEK 2000 meghívóival látta el a látogatókat. Még az esőzáptápnapokon is látogatók ezrei özönlöttek el a standokat és az egészségügyi előadások termeit. A főzőtanfolyamon a testvérnők csapata bemutatónak és kóstolót kínált vegetáriánus ételekből. Itt körülbelül a várt látogatók kétszerese, mintegy 400 ember jelentkezett naponta. Az utólagos értékelések szerint, az esemény 20 napja alatt 10000 ember látogatta meg a kiállítást. Milyen csodálatos „jobb keze” van az advent üzenetnek!

És a „Reménység a 2000. év nemzedékének” elnevezésű program kezdetének előestéjén az „Oszlopok termében” fogadást tartottunk, melyre meghívtuk a romániai társadalmi élet legkimagaslóbb személyiségeit: akadémikusokat, tudósokat, egyetemi tanárokat, politikusokat, intézményvezetőket, üzletembereket, több mint 100 neves vendéget. Vacsora előtt bemutattuk egészségügyi elveinket, a NEW START programot, melynek megkoronázásaként Mark Finley szólt néhány szót, s ezzel mindannyiunk szívét közelebb vonta Istenhez.

Rajt!

Amint egyre közeledett a nagy kezdés időpontja, olyan mértékben nőtt a bennünk levő feszültség is. Tudom, hogy vannak esetek, amikor Isten megengedi az ellenségnek, hogy éreztesse erejét és jelenlétét azért, hogy ezzel a tapasztalattal is közelebb vonja magához gyermekeit. A kezdés előtt három nappal derült ki, hogy a rakodómunkások figyelmetlensége és hanyagsága miatt a közvetítő antenna a világ valamelyik repülőterén hever. Az Európa felé irányított közvetítés esélye ezzel szertefoszlni látszott. Isten azonban közbelépett, és csodák sorozata által, az utolsó pillanatban megmentette a helyzetet.

Amikor a „Meg van írva – It is Written”, televízióadó technikusai felszerelték a berendezést, felfedezték, hogy a terem áramellátó rendszere nem bírja a megterhelést. A terem villanyszerelője bevallotta: „Uram, amikor rock koncertet láttunk vendégül sokkal nagyobb volt az áramfogyasztás, de soha nem voltak gondok. Érthetetlen!” Sürgősen újabb magasfeszültségű vezetékkel kellett szereltetni.

Szeptember 3-a volt, péntek. Sűrűn esett az eső és a tetőn három szakember vesződött a műholdvevő antenna irányának beállításával. Még csak egy fél óra volt hátra a kezdésig és rettenetes... nem találták a műholdat. A megoldás megint az utolsó pillanathoz érkezett.

Amikor végre sikerült kapcsolatot létesíteni a műhoddal, megpróbálták rögzíteni az antennát, de egy hirtelen széllelés majdnem lesöpörte a tetőről a felszerelést. Uram, nagy a te gondviselésed!

Azon a pénteki napon úgy tűnt, hogy semmi nem működik rendeltetésszerűen. Egyedül éreztem magam, úgy véltem, hogy a hatalmas stressz olyan mértékben nyomaszt, hogy képtelen leszek helytállni. Egyedüli reménységem, hogy a közönséges agyagembereknél hatalmasabb Valaki a kezében tartja ezt a programot és Ő vezeti az eseményeket.

Szeptember 4-e, szombat. Bukarestben soha nem látott esőzések voltak. Két nap és két éjjel tartó „nyári zápor” jeleztek előre. Valóssággal úsztam az autóval a Bukarest utcáin keletkezett „tavakban”, hogy reggel időben a teremhez jussak. Nem csoda, hogy csekély jelenléttel kellett beérnünk. Akik a közszállítási eszközökkel érkeztek, a szó szoros értelmében bőrig áztak.

A következő napokban aztán lassan jóra fordultak a dolgok. Azonban egy nap sem telt el váratlan események és meglepetések nélkül. Egyik nap, egy félreértés miatt nem jöttek el saját filmeseink és a teremből siettek a segítségünkre olyan fiatalok, akik lehet, hogy még soha nem kezelték kamerát. Egy

másik alkalommal fordítónk, Bocăneanu testvér késett az államelnöknél tett látogatásának elhúzódása miatt, az utolsó pillanatban érkezett és munkaruhában, teljesen készületlenül vetette magát a hullámokba, még azt sem tudta előre, hogy milyen témáról lesz szó aznap este. Ugyanakkor azt sem sejtette senki, hogy voltak esetek, amikor az előadás megkezdése előtt 3 órával kel-

lett megváltoztatnunk a zenei programot, s volt, amikor az előadó is.

Szeptember 11. szombat. A Generál Konferencia elnöke, Jan Paulsen, zsúfolt programja ellenére úgy döntött, hogy két napra országunkba látogat. Ez is bizonyítja a romániai tapasztalat fontosságát a világszéles egyház számára. Szombat reggel egész Európában élő adásban hallhatták őt a bukaresti előadóteremből.

A legsikeresebb pillanatok? Mind egyik este különleges volt. Két nap azonban minden más eseményt felülmúlt. Az egyik szeptember 12-e, vasárnap volt, amikor 4600 gyerek és ifjú lepte el a Carol-parkot a Biblia újraírásának alkalmából. Milyen magasztos volt a tekerceket szorongató gyerekek felvonulásának látványa.

Mark Finley testvér jogos kérése volt, hogy a CSELEKEDETEK 2000-hoz illő nagyszabású keresztségi istentiszteletet tartunk. Mivel azonban Bukarestben csak 60 lélek volt felkészítve, megkértük az ország több gyülekezetét is, hogy a keresztkedni vágyó személyeket irányítsák a főváros felé. A Munténiai Egyházterületből 130-an, a Moldovából 60-an, az Észak-Erdélyiből 18-an, a Dél-Erdélyiből 10-en, a Báná-

tiból pedig, Nagyváradról 7-en érkeztek. Az Olténiai Egyházterület, Teleormánból 120 keresztkedőt küldött. A meglepetés erejével a Moldovai Köztársaság szolgált, ahonnan kérés nélkül, autóbusszal, 60-an érkeztek keresztkedni. Összesen 443 lelket keresztkelt meg 40 romániai, amerikai és moldovai lelkész.

Egy történetet is elmesélek: a keresztségi istentisztelet előtt 3 órával néhány lelkész indítást érzett, hogy ellenőrizzék a medencét és környékét. Észrevették, hogy az egyik lépcsőfok annyira meglazult, hogy ha valaki alatt kiesik, akkor komoly sérüléseket okozhat. Láttátok volna Teofil Petre testvért, amint szombat reggel, a vízben állva lépcsőt javít. Mondjátok meg nekem, ebben az esetben nem Isten közvetlen vezetése volt tapasztalható?

A világmiszióról szóló beszámolóban már aznap este vetítettünk részleteket a keresztségről. Mike Ryan és Garry Krause Európát is beavatta a misziós programba. Milyen csodálatos hírek! Amikor az egész világ felébred, te mit teszel Megváltóért?

A program utolsó előtti napja, az a bizonyos emlékeztető szombat megkezdésével is szolgált, ami a keresztségi kérések számát illeti: 3241 lélek döntött úgy az egész országban, hogy szövetséget köt Krisztussal. Ne értsetek félre. Ez a szám nem azokat jelöli, akik általában szeretnék tanulmányozni a Bibliát, hanem azokat, akik a CSELEKEDETEK 2000 sorozat végén kifejezték óhajukat, hogy a közeljövőben szeretnének megkeresztelkedni. Isten neve legyen áldott ezért a csodálatos eredményért. Amióta Megváltóért

dolgozom, még soha nem tapasztaltam ilyen sikert.

Zárszó

Most, amikor a CSELEKEDETEK 2000 már történelem, milyen következtetést vonhatunk le?

Elsősorban azt, hogy igaza volt a Megváltónak, amikor kijelentette: „Az aratnivaló sok...” (Mt 9:37). Nem is tudjuk felmérni, hogy mennyire érett a termés, mennyire készen áll már az aratásra. Ő, ha a szeretet szemüvegén keresztül néznénk a világot, teljesen mást látnánk. Észrevennénk azt az éhező és szomjazó, tévelygő sereget, amely epekedve várja, hogy valaki a Jó Pásztor felé vezesse lépteiket.

Másodsorban azt, hogy a nagy aratás végzésének legnagyobb akadályozói éppen a „Királyság fiai”, akik nem lépnek be oda és másokat sem engednek közeledni. A mintegy 700 NET berendezéssel felszerelt központban fontos döntéseket hoztak, rengeteg elhatározás született. Ott azonban, ahol csak „a mieink” voltak a résztvevők, vagy nem támogatták a programot, csak csekély számú érdeklődő jelentkezett.

Harmadsorban azt, hogy Isten aratómunkásainak összegyűjtéséhez egyetlen dolog szükséges: „Imádkozzatok” (Mt 9:38). Ahol az imalelkület lángolt, Isten Lelke elvezérelte az érdeklődő lelkéket az előadásokra és a megváltásra.

Egy idős lelkész mesélte, hogy az '50-es években, amikor a „Sala Palatului” épült, a fiatal lelkészek aggodalmaskodva tárgyaltak a kommunizmus megerősödésének jeleiről. Ez az új épület úgy látszott, hogy az ateizmus központja lesz, ahonnan vég nélkül terjesztik majd a hitelenség eszméit. Egy idősebb lelkész azonban közbeszólt: „Ne féljete! Isten megteszi, hogy ez a terem is visszhangozzék az evangélium üzenetétől. Eljön az a nap, és egyesek közületek látni fogják ezt.”

Mi láttuk! És ez nem lehet más, mint egy másik kaland kezdete, amely még nagyobb kiáltást intéz majd a föld lakóihoz. ■

Hithősök

Hogy hívják?

(Dán 1:1-7)

1. Az udvarmesterek fejedelme: _____ N __
2. Júda fiai, akik a király udvarába kerültek: _____ E _____ I _____ M _____ Z _____
3. Babilónia királya: _____ R
4. A Júdából elhurcolt ifjak új neve: Dániel – _____ R Misáel – _____ S _____
5. Júda királya: _____ K _____ Ananiás – _____ K Azariás – _____ G _____

(Megfejtések: 1. Aspenáz; 2. Dániel, Ananiás, Misáel, Azariás; 3. Nabukodonozor; 4. Baltazar, Sidrák, Misák, Abednego; 5. Jojakim)

Igaz vagy hamis?

(Dániel 3:1-30)

1. ___ Sidrák, Misák és Abednego leborultak az arany állókép előtt.
2. ___ Sidrákot, Misákot és Abednegót egy angyal kísérte, amikor a tüzes kemencébe vetették őket.
3. ___ A kemence lángjai megölték azokat, akik az ifjakat a tűzbe vetették.
4. ___ A három ifjú füstszagú volt, és ruháik megperzselődtek, amikor kiléptek a kemencéből.
5. ___ Nabukodonozor a következő parancsot adta ki: „Parancsolom azért, hogy minden nép, nemzetség és nyelv, amely káromlást mond Sidrák, Misák és Abednego Istene ellen, darabokra tépessék, és annak háza szemétdombbá tétessék: mert nincs más Isten, aki így megszabadíthasson.”

1 – H, 2 – I, 3 – I, 4 – H, 5 – I)
(Megfejtések:

Alina Chirileanu
társigazgató, Gyermek-
osztály, Román Unió

Halálos szeretet

A Times magazin felkérte a híres angol író, G. K. Chestertont, hogy egy esszében válaszoljon a következő kérdésre: „Mi a baj jelenleg világgunkkal?” A válasz így hangzott: „Kedves uraim, én vagyok a baj. Őszinte tisztelettel, G. K. Chesterton.”

Nem is érdemes megemlítenünk, hogy minden földlakó nyilvános, vagy legalábbis személyes elismerésre vágyik, arra, hogy valaki tiszteletben tartsa azokat az eredményeket, amelyeket munkája során elért. Azonban, a gondolkodók elmondása szerint, érdemeink fitogtatása menekülésre készíti barátainkat és minden másnál sokkal nagyobb mértékben csökkenti másokra gyakorolt befolyásunkat.

Számos bibliaiszöveg beszél a vég idejéről. A mai alkalommal álljunk meg néhány gondolat erejéig 2Tim 3. fejezeténél: „Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők állanak be.” A bűn, amely a káros viselkedésformák jegyzékét vezeti, és amely nagymértékben eltávolít a megváltástól az, hogy „lesznek az emberek magukat szerető”, vagyis önmagukba szerelmesek.

Ez a 1Kor 13:5 versében megfogalmazott önmegtadadás – a „nem keresi a maga hasznát” – ellentéte. A legnehezebben megvalósítható dolog nem gondolni önmagunkra. Az ember, természetétől fogva elsősorban önmagával foglalkozik és gyakran ez az érdek mindenki más érdekeit elhomályosítja. Az ember önző természete még egy bizonyítéka annak, hogy a bűn teljes mértékben összezavarta az isteni rendet.

Hogyan tudott Jézus folyamatosan az Atyáról, mint ihlet- és erőforrásról, mint a szolgálat végső céljáról beszélni ekképpen: „Én dicsőítettem téged e földön: elvégeztem a munkát, amelyet reám bízta, hogy végezzem azt” (Jn 17:4).

Ezzel ellentétben mi még a velünk együtt munkálkodó testvéreinket sem nevezük munkatársnak, de teljes bizonyossággal eszünkbe jutnak, ha egy esetleges kudarc bekövetkezne. Egyikünk sem állíthatja, hogy ő Jézus követője, ha csak önmagáért él, vagy ha nincs más életcélja, mint saját érdekeinek felmagasztalása bármilyen néven vagy formában.

Ilyen szemszögből a keresztény ember, illetve az adventista, vagyis mi magunk, egyetlen vá-

lasztási lehetőséggel rendelkezünk annak érdekében, hogy ne tévesszük szem elől a mennyet: vessünk gátat a megtéretlen szív követelőzésének, hagyjunk fel önmagunk imádatával, áldozzuk fel kényelmünket, időnket, vagyonunkat, engedjünk másokat is magunk mellé, vagy éppen magunk elé.

„Mások érdemeinek elfogadása csodálatos módon sokszorozódik. Ez egyformán jól működik az üzleti életben és a személyes kapcsolatokban is. Ahhoz, hogy ennek a csodatevő erőnek a birtokába jussunk, erős hálaérzettel kell rendelkeznünk. E nélkül az érdemek megosztása nem más, mint egy újabb spekulatív fogás, melynek nemkívánatos következményei lehetnek... Nem nagy filozófia. Csupán jóézés kérdése. Akkor miért van az, hogy a legtöbb esetben az érdemek elismerését ellopják, vagy megfosztják ettől egymást az emberek? Általában a félelem miatt van ez.”¹

Ha „kellemesnek lenni kellemes”, akkor ennek ösztönző szerepe kellene, hogy legyen. Elhatározhatnánk, hogy mások érdemeinek elismerése váljon életmódunkká, s hogy buzgón foglalkozunk gyülekezeti, szakmai és polgári kapcsolatainkban. Ez azt jelentené, hogy másokat jutassunk sikerre saját magunk helyett, és gyakoroljuk egymás megjutalmazását valódi testvéri kapcsolatokban. Ha ezt tesszük, senki nem fog majd arra visszaemlékezni, hogy ki volt a kezdeményező, ki volt a fenntartó, ki volt a támogató. Az emberek azt jegyzik meg, ami a legfontosabb: „senki ne keresse a maga hasznát...”

Az a figyelmeztetés szól minden munkáshoz, hogy „bármilyen régen szolgál, és bármilyen sokat teljesített, de mindez testvéri szeretet és Isten előtti alázatosság nélkül semmit sem ér. Amikor nincs már önzés, és az elsőbbségért folyó harc megszűnik, amikor hála tölti be szívünket, és a szeretet jó illata árad életünkéből, csak akkor lakik Krisztus szívünkben, és csak így ismer el Isten minket munkatársainak.”² ■

Marius Munteanu
a Romániai Hetednap
Adventista Egyház
elnöke.

1. <http://www.forbes.com/sites/augustturak/2010/11/08/giving-away-credit-is-it-worth-it/>

2. Ellen G. White, *Krisztus példázatai*, 191–192. old.

ASI Romania találkozó

*Erősen álljatok, mozdíthatatlanul,
buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor.
1Korinthus 15:58*

Itt az ideje cselekedni!

Október 10., péntek, Apollo Hotel, Marosszentgyörgy

Szemináriumok: *Kiválóság a szakmai fejlődésben*

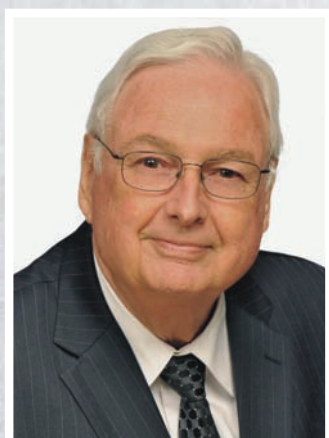
Egyszer volt... a család

*Üzleti siker a jelenlegi
gazdasági környezetben*

Kerekasztal-beszélgetés Robert S. Folkenberggel

Október 11., szombat, Kultúrpalota, Marosvásárhely

Különleges program + koncert

Különleges meghívott:
Robert S. Folkenberg

Telefon: 0746. 25. 93. 94

RÉSZLETEK ÉS FELIRATKOZÁS:

E-mail: office@asiromania.ro

www.asiromania.ro/conventie